Κινηματογραφικός Ἀστήρ

ΕΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ ΑΡ. 6 — ΑΘΗΝΑΙ 5 Φεβρουαρίου 1928

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΑΣΤΑΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΙΒΑΝ ΜΟΣΖΟΥΚΙΝ ΚΑΙ ΜΑΙΡΗ ΦΙΛΜΠΙΝ

Ὁ συμπαθὴς ρῶσσο[illegible] [illegible]λλιτέχνης ὁ ὁποῖος μετὰ τῆς χαριτωμένης ἀμερικανίδος ἠθοποιοῦ πρωτα[illegible] εἰς τὸ ὑπέροχον ἔργον τῆς Οὐνίβερσαλ «Hingabe», τὸ πρῶτον ποὺ «ἐγύρισε[illegible] [illegible]ῦκιν εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὸ ὁποῖον θὰ προβλυθῇ λίαν προσεχῶς εἰς [illegible] [illegible]ῶν κεντρικοτέρων κινηματογράφων τῶν Ἀθηνῶν.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ

ΘΑ ΕΧΟΥΝ ΝΑ ΘΑΥΜΑΣΟΥΝ

ΤΗΝ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟΝ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΝ ΤΟΥ ΓΚΩΜΟΝ

Προσεχῶς θὰ παιχθῇ εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα κινηματοθέατρα τῆς πρωτευούσης τὸ ἀριστούργημα τοῦ Λαμαρτίνου

ΖΟΣΕΛΕΝ

μὲ πρωταγωνιστὰς τὸν γόην Ταλιὲ καὶ τὴν χαριτωμένην Μύργκα.—Σκηνοθεσία Πουαριέ.

Gaumont

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

ΤΗΛ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ 27α. — ΑΘΗΝΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησία	Δρ	150.—
Ἑξάμηνος	»	80.—
Τρίμηνος	»	40.—

Ἐξωτερικοῦ Γενικῶς

Ἐτησία	Δρ.	250.—
Ἑξάμηνος	»	150.—

Ἀμερικῆς

Ἐτησία	Δολλάρια	5.—

ΕΤΟΣ Ε΄. ΑΡΙΘ. 6

Κινηματογραφικὸς Ἀστήρ

Ἑβομαδιαία Κινηματογραφικὴ καὶ Φιλολογικὴ Ἐπιθεώρησις

Ἰδιοκτήτης—Γενικὸς Διευθυντὴς:

ΗΡΑΚΛΗΣ Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἀρχισυντάκτης: ΘΕΜ. ΤΣΑΚΙΡΙΔΗΣ

Γραφεῖα: Σοφοκλέους 7 (Στοὰ Πάππου)

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Διὰ μίαν φορὰν ὁ στίχος . . .	Δρ.	5.—
Μέχρι τριῶν δημοσιεύσεων ὁ στ.	»	4.—
Ἄνω τῶν τριῶν δημοσ. ὁ στίχος	»	3.50
Ἡ σελὶς	»	400.—
Εἰς τὸ ἐξώφυλλον ἡ σελὶς . . .	»	500.—

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΡ. 5,00

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΤΟΥ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ. Μὴ νομίσετε, φίλοι μου ἀναγνῶσται, ὅτι θὰ σᾶς μεταφέρω στὸ Χόλλυγουντ, τὸ περίφημο Χόλλυγουντ. Θὰ εἶχα ἴσως τὴν διάθεσιν, ἂν εἶχα τὴν εὐτυχίαν νὰ τὸ γνωρίζω. Ἁπλῶς θὰ σᾶς φέρω στὸ Βερολῖνο καὶ ἐδῶ ἀνέτως θὰ ἀπολαύσετε τὴ νύκτα τοῦ Χόλλυγουντ ἀφοῦ ξοδέψετε μερικὰ μάρκα. Θὰ διασκεδάσετε μαζὺ μὲ τοὺς ἀστέρας, μὲ τὴν ἐξῆς διαφοράν. Ἀντὶ τὴν Τάλμαιτζ, Νέγκρι, Γκάρμπο, Ἀντορέ θὰ εἶναι ἡ Πόρτεν, ἡ Χάρβεϋ, ἡ Ντέσνι, ἡ Νταμίτα, ἡ Ἀλμπάνι.

Ὁ ἐφετεινὸς χορὸς τοῦ φὶλμ ὠνομάσθη ἔτσι «Μιὰ νύκτα στὸ Χόλλυγουντ». Εἶναι πάντοτε ἀπὸ τοὺς καλύτερους καὶ πλέον θορυβώδεις τοῦ Βερολίνου. Γιὰ σᾶς ἀγαπητοί μου ἀναγνῶσται, ποὺ δὲν θὰ ἔχετε τὴν εὐτυχίαν νὰ τὸν παρακολουθήσετε, τῇ πολυτίμῳ βοηθείᾳ γνωστῆς μου συναδέλφου συνήντησα τοὺς γνωστοτέρους θηλυκοὺς ἀστέρας καὶ ἐπληροφορήθην ποιὰν τουαλέττα προτιμοῦν (οἱ περισσότερες θὰ τὴν φοροῦσαν), ποῖον χορὸ καὶ ποία εἶναι ἡ ὡραιοτέρα των χορευτικὴ ἀνάμνησις. Τὸ θέμα εἶναι λίαν ἐπίκαιρον καὶ ἐλπίζω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω.

Ἀκολουθῶ ἀλφαβητικὴν σειρὰν γιὰ νὰ μὴ βρῶ τὸν μπελᾶ μου. Πρώτη λοιπὸν ὁμιλεῖ ἡ ὡραιοτέρα κατὰ πολὺ στὴν πραγματικότητα ἢ στὴν ὀθόνην.

Μαρσέλα Ἀλμπάνι: Φόρεμα ἀπὸ chiffon βελοῦδο μὲ πολὺ ντεκολτὲ καὶ χρῶμα κόκκινο τῆς φωτιᾶς. Ὁ πλέον ἀγαπητὸς της χορὸς εἶναι τὸ ταγκό. Ὡς πρὸς τὴν ὡραιοτέραν της χορευτικὴν ἀνάμνησιν μοῦ λέγει ἐπὶ λέξει: «Θεέ μου, εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸ πῶ εἰς ὅλους, ἤτο τόσον ὤμορφη ἡ στιγμὴ ἐκείνη, ὥστε νὰ τὴν κρατήσω γιὰ πάντα μυστική. Θὰ σάς πῶ ὅμως τὴν δευτέραν κατὰ σειράν. Ὅταν ἤρχισα τὴν καριέρα μου βρισκόμουνα σ' ἕνα μεγάλο χορὸ μεταξὺ ξένων καὶ αἴφνης πίσω μου ἤκουσα μίαν φωνήν.

—Νὰ ἡ Μαρτσέλλα Ἀλμπάνι!». Ἦτον εἷς ξένος, μὰ μοῦ φάνηκε ὅτι εἶχα γίνει πλέον γνωστὴ, λαοφιλὴς καὶ ἤμουν εὐτυχής!» Πλησιάζομεν τὴν Κάρμεν Μπόνι, ἄλλη πάλιν ἰταλίδα. Ἂς τὴν ἀκούσωμεν. Στὶλ φόρεμα ἀπὸ ρὸζ panne κεντημένο μὲ ἀσῆμι εἶναι ἡ προτίμησίς της. Χορὸς τὸ ταγκὸ! Ὁ δὲ περσινὸς χορὸς εἶναι ἡ ὡραιοτέρα της ἀνάμνησις.

Ἡ Μάντυ Κρίστιανς: Μιὰ georgette ὁλοπράσινη μὲ ἕνα ἐπίσης ὁλοπράσινο παλτὸ ἀπὸ panne. Ἀπὸ τὸ βιεννέζικο βὰλς ἔχει τὴν γνώμην ὅτι δὲν ὑπάρχει καλύτερος χορός. Ὁ πρῶτος της δὲ χορὸς εἶναι ἡ ὠμορφότερη της τέτοια ἀνάμνησις.

Ἡ Λιλὺ Νταμιτὰ πρόθυμα κι' αὐτὴ μᾶς ἀπαντᾷ. Ἕνα φόρεμα ἄσπρο περλὲ τελείως ἐφαρμοστὸ μὲ ἕνα παλτὸ ἀσημένιο λαπὲ μὲ μεγάλο γιακὰ ἀπὸ ἄσπρη ἀλεποῦ. Καὶ ποῖον χορὸν προτιμᾶτε; Oh, la danse qui viendra... αὐτοὶ οἱ παμπάλαιοι χοροί, ὅπως τὸ «Μπλὰκ-μποτὸμ», «Τσάρλεστον» καὶ «Ταγγὸ» τοὺς βρίσκω τόσο βαρετοὺς καὶ ντεμοντέ! Ἀγαπῶ λοιπὸν τὸν χορὸν ποὺ θὰ εἶνε τῆς μόδας! Ὡς πρὸς τὴν καλυτέραν μου χορευτικὴν ἀνάμνησιν ἀπαντῶ, ple rochain bal. Δηλαδὴ τὸν ἐφετεινό. Δὲν ζῷ εἰς τὸ παρελθόν, ἀγαπῶ μόνο τὸ μέλλον, μόνον ὅτι θὰ ἔλθῃ, μόνον αὐτὸ εἶναι ὡραῖον! Πλησιάζομε τήν.

Μάλυ Ντελσάφτ: «Μᾶλλον ἕνα ἄσπρο στὶλ φόρεμα ἀπὸ βαρὺ μεταξωτό. Τὸ Μπλοὺς εἶναι ὁ καλύτερος χορός. Κι' ἕνας χορὸς μετεμφιεσμένων στὸ Μπρεσλάου εἶναι ἡ ὡραιοτέρα μου ἀνάμνησις».

Ἡ Ξενία Ντέσνι εὐγενέστατα μᾶς ἀπαντᾶ. «Τὸ ἀνοικτὸ λιλὰ χρῶμα, τὸ ἴδιο πάντοτε κτένισμα καὶ πολὺ ἄρωμα, αὐτὸ μ' ἐνδιαφέρει. Ὡς πρὸς τοὺς χοροὺς ἔχω χορέψει τόσο πολὺ ὥστε νὰ τοὺς ἔχω βαρεθῆ ὅλους. Ἤμουν 16 ἐτῶν στὸ Κίεβο· ἦταν ὁ χορὸς τῶν ἀρραβώνων μου. Ὦ ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω».

Ἡ Λία Ἀϊμπενσὶτς λεπτὴ ὠμορφιὰ μᾶς λέγει: «Τὸ στὶλ φόρεμα καὶ τὸ χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ τὰ προτιμῶ. Ἀπὸ τοὺς χοροὺς μόνο τὸ βιεννέζικο βάλς. Ὁ περσινὸς χορὸς τοῦ τύπου... ἢ ὄχι ἕνας χορὸς μετεμφιεσμένων πέρυσι σὲ στενὸ κῦκλο. Γιατί... γιατί δυστυχῶς δὲν μπορῶ νὰ σᾶς πῶ!» Πνίγομε τὴν περιέργειάν μας καὶ συλλαμβάνομεν τὴν Ἀγνὴ Ἐστερχάζυ: «Ἕνα στὶλ φόρεμα ἀπὸ μαῦρο ταφτὰ καὶ τὸ κεφάλι χωρὶς κανένα διάδημα. Τὸ ταγγὸ προτιμῶ καὶ ἕνα περσυνὸ χορὸ ποτὲ δὲν λησμονῶ».

Ἡ Λία Μάρα: ἡ τόσο γλυκεὶα καὶ δημοφιλὴς καλλιτέχνις τίθεται ἀμέσως στὴ διάθεσί μας. Φόρεμα ἀπὸ ρὸζ δαντέλλες γαρνιρισμένο μὲ χρυσὸ μὲ παρομοία βεντάγια μὲ τὸ ἀρχικὸ γράμμα «Μ» ἀπὸ μπριλάντια. (Ἄρα γε γιὰ τὸ ὄνομά της ἢ γιὰ τὴν Μαριέττα, τὸν τελευταῖον της ρόλον;). Ὁ χορὸς τῆς ἀρέσει ὁποιοδήποτε ὄνομα καὶ ἂν ἔχῃ. Κατόπιν μᾶς περιγράφει μιὰ ἀλησμόνητη, ὅπως λέγει, βραδυὰ τῆς χορευτικῆς της καρριέρας.

Ἡ Ὄσσι Ὀσβάλντα: Μπλὲ σαρμὲζ μὲ strass. Χοροὶ τὸ ταγγό. Ἀνάμνησι χορευτικὴ δὲν ἔχει καμμίαν. Ἔστι τοὐλάχιστον ἰσχυρίζεται.

Ἡ Λῆ Πάρρυ: «Στὶλ φόρεμα ἀπὸ βελοῦδο χρώματος κοραλιοῦ, μὲ δαντέλλες ἀσημένιες καὶ strass. Ἀπὸ

τούς χοροὺς κανένα, ἀλλὰ τέλος πάντων τὸ ταγγό. Ἀναμνήσεις ἔχω πολλάς, ὄχι ἁπλῶς μίαν».

Ἡ Ἔννυ Πόρτεν, εὐγενεστάτη ὅπως πάντα προθυμοποιεῖται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν περιέργειάν μας: «Ἕνα φόρεμα ἀπὸ chiffon κεντημένο μὲ strass. Ἀπὸ τοὺς χοροὺς ἕνα ἤρεμο, σιγανὸ βάλς ὑπερέχει. Μία πόλκα δὲ μὲ τὸν Γιάννικς στὸ φίλμ «Kohlhiésels Tochter» εἶνε ἡ ὡραιοτέρα χορευτική μου ἀνάμνησις.

Ἡ Κλαίρη Ρόμμερ: «Ἕνα μαῦρο φόρεμα μὲ μπριγιάντια καὶ παλτὸ ἀπὸ ἐρμίνα. Γιὰ τὸ χορὸ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, τὸ βιεννέζικο βάλς.

Ἡ Κρίστα Τόρντυ: «Δύριο εἶναι ὁ χορὸς καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω φόρεμα. Τρέχω στὴν ράπτρια. Θὰ ἐκλέξω μπλὲ σιὲλ ἢ ρόζ. Καὶ σιγότερα προσθέτει: Ἀσφαλῶς πράσινο θὰ πάρω. Χορὸς φυσικὰ τὸ βιεννέζικο βάλς. Ἀνάμνησις ὁ περσινὸς χορὸς τῶν συντακτῶν».

Καὶ τελευταία ὅλων ἀπανεῦ ἡ χαριτωμένη καὶ τόσον δημοφιλὴς «τρελλὴ Λόλα». Ἂς τὴν ἀκούσωμε λοιπόν. «Ἕνα σιὲλ φόρεμα ἀπὸ λαμὲ χρυσό. Γιὰ τὸ χορό, μ' ἀρέσει νὰ χορεύω μόνη, αὐτὸ εἶναι τέλειο. Ἡ δὲ ὡραιοτέρα μου ἀνάμνησις ἕνας παιδικὸς χορὸς στὸ Λονδῖνον. Ἤμουν τριῶν ἐτῶν καὶ μετεμφιεσμένη εἰς Μαρίαν Στούρτ».

Καὶ ἔτσι μὲ τὴν Λίλιαν Χάρβεϋ συμπληρώνομε τὸν κατάλογόν μας μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ὅσον καὶ ἂν παραλείψαμε ἀρκετὰ πάντως θὰ σᾶς ἱκανοποιήσαμε.

Von Natas

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΜΠΛΑΣΚΟ ΙΜΠΑΝΙΕΘ

Μᾶς ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς ὁ αἰφνίδιος θάνατος τοῦ Ἰσπανοῦ συγγραφέως Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ ὅστις σημαίνει μίαν σπουδαίαν ἀπώλειαν διὰ τὴν Ἰσπανικὴν καὶ ἐν γένει τὴν διεθνῆ φιλολογίαν.

Μὲ τὸν θάνατον τοῦ Ἰμπάμιεθ ἡ ἑβδόμη Τέχνη χάνει ἐσίσης ἕνα σπουδαῖον πνευματικὸν παράγοντα ὁ ὁποῖος χάρις εἰς τὴν ζωηρὰν καὶ γόνιμον φαντασίαν του συνέγραψε σειρὰν ὅλην ἐκλεκτῶν κινηματοδραμάτων ἅτινα εὗρον τοὺς τελειοτέρους των ἑρμηνευτὰς ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Γκρέτα Γκάρμπο, τοῦ μακαρίτου Βαλεντῖνο καὶ πλείστων ἄλλων ἀξιολόγων ἀστέρων τῆς ῥεαλιστικῆς μᾶλλον σχολῆς.

Ἓν ἀπὸ τὰ ὡραιότερα ἔργα τοῦ Ἰμπάνιεθ τὸ περίφημον «Μὰρ Νόστρουμ» ὅπερ ἐκινηματογραφήθη ἀπὸ τὸν δαιμόνιον Ρὲξ Ἴγκραμ μὲ πρωταγωνίστριαν τὴν σύζυγόν του Ἀλίκην Τέρρυ καὶ τὸν Ἱσπανὸν καλλιτέχνην Ἀντώνιο Μορρένο (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Ἰμπάνιεθ ὁ πρωτεύων ῥόλος ἀνετέθη εἰς αὐτὸν) μετεφράσθη προσφάτως εἰς τὴν γλῶσσαν μας ἀπὸ τὴν ἐκλεκτὴν καλλιτέχνιδα Δα Παπαδάκη καὶ θὰ κυκλοφορήσῃ ἐντὸθ ὀλίγου.

Σημειωτέον ὅτι ὑπῆρχεν ἤδη σκέψις ὅπως τὸ Μὰρ Νόστρουμ προβληθῇ ἐν Ἀθήναις λόγῳ δὲ τοῦ αἰφνιδίως ἐπελθόντος θανάτου τοῦ Ἰμπάνιεθ ἡ ἐνταῦθα προβολὴ του θὰ εἶχε ἐκ τῶν προτέρων ἐξησφαλισμένην τὴν ἐπιτυχίαν.

Ἴρις Σκαραβαίου

ΟΙ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΜΑΣ

Ἐλάβομεν μίαν ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ἀνταποκριτοῦ μας ἐν τῇ ὁποίᾳ οὗτος μᾶς καταγγέλλει ὅτι τὴν ἑσπέραν τῆς 20 Ἰανουαρίου εἰσελθὼν εἰς τὸν κινηματογράφον «Ποικιλιῶν» ἠναγκάσθη ν' ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς ἀπρεποῦς συμπεριφορᾶς τοῦ ὡς διευθυντοῦ ὑπηρετοῦντος αὐτόθι κ. Τεμπονέρα τοῦ τελευταίου τούτου μὴ θέλοντος ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ταυτότητα ἀνταποκριτοῦ μὲ τὴν ὁποίαν ἔχει ἐφοδιάσει ὁ «Κινηματογραφικὸς Ἀστὴρ» τὸν ἐν Κερκύρᾳ συνεργάτην μας.

Τὸ γεγονὸς μᾶς ἐκπλήττει τοσοῦτο μᾶλλον καθόσον εἰς οὐδένα ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις συνεργατῶν μας συνέβη παρόμοιον ἐπεισόδιον ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ὅλοι γενικῶς οἱ ἀνταποκριταί μας ἀνήκουν εἰς ἐκλεκτὰς οἰκογενείας, καὶ γνωρίζουν κάλλιστα τὸ καθῆκον μὲ τὸ ὁποῖον τοὺς ἔχει ἐπιφορτίσῃ ὁ «Κινημ. Ἀστὴρ» καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι οἱ διευθυνταὶ τῶν Κινηματογράφων τῶν ἐπαρχιῶν γνωρίζουν κάλλιστα νὰ ἐκτιμοῦν τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσφέρει εἰς αὐτοὺς ὁ «Κιν. Ἀστὴρ», ὑπηρεσίας αἱ ὁποῖαι εἶναι πάντοτε ἐξυπηρετικαὶ τῶν συμφερόντων των.

Δὲν δυνάμεθα δὲ ἢ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν θλῖψιν μας διὰ τὴν σκαιότητα τῆς συμπεριφορᾶς τὴν ὁποίαν ἐπέδειξεν ὁ κ. Τεμπονέρας καὶ ἡ ὁποία ἀποδεικνύει ὅτι τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ κινηματογράφου «Ποικιλιῶν» κ. Πεκὰρ στεροῦνται καὶ τῆς πλέον στοιχειώδους ἀντιλήψεως διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν συμφερόντων των, ἀφοῦ ἀπαγορεύουν τὴν εἴσοδον καὶ εἰς ἐκείνους ἀκόμη τῶν ὁποίων ἡ παρουσία μᾶλλον ὀφελεῖ ἢ βλάπτει τὴν ἐπιχείρησίν των. Ἴσως δὲ αὐτὸς ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Κέρκυρα καὶ αἱ Καλάμαι (ὅπου εἰς τὸν κινηματογράφον «Ἀμερικανικὸν» συνέβη παρόμοιον ἐπεισόδιον ὑστεροῦν τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν εἰς τὴν κινηματογραφικὴν πρόοδον καίτοι διὰ τὴν Κέρκυραν ὁ κινηματογράφος τοῦ κ. Ἀρώνη ἀποτελεῖ ὄντως σοβαρὸν καλλιτεχνικὸν κέντρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζονται αἱ ἐλπίδες τοῦ κοινοῦ τῆς Ἰονίου νήσου.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ κάμωμεν τὰς ἀνωτέρω πικρὰς παρατηρήσεις εἰς τὸν κινηματογράφον «Ποικιλιῶν» καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς κ. κ. Πεκὰρ καὶ Τεμπονέρα καὶ νὰ τονίσωμεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι τὸ συμφέρον αὐτῶν ἀπαιτεῖ ὅπως μὴ ἐπαναληφθῇ παρόμοιον ἐπεισόδιον εἰς τὸν αὐτόθι συνεργάτην μας ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θὰ σπεύσουν νὰ κανονίσουν ὁριστικῶς τὸ ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον ὁ «Κινημ. Ἀστὴρ» ἐνδιαφέρεται ἰδιαιτέρως.

ΤΟΜΟΙ ΚΑΙ ΤΕΥΧΗ "ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ,,

Εἰς τὰ γραφεῖα μας πωλοῦνται πάντοτε καὶ ἀποστέλλονται εἰς τοὺς αἰτοῦντας ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μὲ τὴν ἰδίαν πάντοτε τιμὴν, τόμοι ἄδετοι τοῦ «Κινηματογραφικοῦ Ἀστέρος» τῶν ἐτῶν 1926 καὶ 1927 πρὸς δραχμὰς 150 ἕκαστος, ἐλεύθεροι ταχυδρομικῶν τελῶν. Ἐπίσης τεύχη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1927 καὶ ἐντεῦθεν πρὸς δραχμὰς πέντε ἕκαστον.

ΜΙΚΡΑ ΑΘΗΝΑΪΚΑ

*** Κανεὶς δὲν ἐφαντάζετο ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔργον «Ἔρως καὶ Κύματα» θὰ ἐσημείωνε τοιαύτην ἐπιτυχίαν. Ἡ ἐπιτυχία του ἔκαμε τοὺς κ.κ. Γαζιάδη νὰ σκεφθοῦν νὰ παρατείνουν τὴν προβολήν του καὶ διὰ δευτέραν ἑβδομάδα, ἀλλὰ ἡ ἔλλειψις θεάτρου ἐματαίωσε τὴν ἀπόφασιν αὐτήν. Ὑπολογίζεται ὅτι 40 χιλ. περίπου ἄτομα, παρηκολούθησαν τὸ ἔργον εἰς μίαν μόνον ἑβδομάδα.

Ὁ «Καζανόβα» τὸ περίφημον αὐτὸ ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον πλὴν τοῦ Μοσζοῦκιν πρωταγωνιστοῦν καὶ πολλαὶ ἄλλαι προσωπικότητες τῆς ὀθόνης, ὡς ὁ γερμανὸς Κλάϊν Ρότζε, ἡ Μπιανκέττι, ἡ Ρίνα ντὲ Λιγκουόρο κ. ἀ. θὰ προβληθῇ ἐπὶ τέλους ἀπὸ αὔριον εἰς τοὺς κινηματογράφους «Μοντιὰλ» καὶ «Ἀττικόν». Ἐπίσης ἕνα ὡραῖον ἔργον θὰ προβάλλουν καὶ τὸ «Πάνθεον» καὶ τὸ «Ἰντεάλ», τὴν «Πριγκήπισσα Μάσσα». Δὲν ὑπάρχει ὅμως οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ Ζαζανόβας, ὁ κατακκητὴς τόσον γυναικείων καρδιῶν θά.... κατακτήσῃ καὶ τὴν πριγκήπισσα Μάσσα ἔστω καὶ ἀπὸ τῆς ὀθόνης.

*** Τὰ «Ὀλύμπια» ἀπὸ χθὲς Σάββατον παρεχώρησεν τὴν θέσιν των εἰς τὸν Καρνάβαλλον. Δὲν εἶνε γνωστὸν ἂν μετὰ τὰς Ἀπόκρεω θὰ ἐπαναληφθοῦν αἱ ἐργασίαι τοῦ κινηματογράφου.

*** Τὸ τί γίνεται μὲ τοὺς νέους ἑλληνικοὺς κινηματογραφικοὺς ἀστέρας, δὲν περιγράφεται. Ἔχουν πάρει τέτοια φόρα ποὺ μόλις καταδέχονται νὰ ἀτενίσουν τοὺς ἄλλους θνητούς. Περισσότερον ἀξιολύπητος εἶνε ὁ κ. Τσακίρης, ποὺ περιμένει ἀνυπομόνως νὰ τοῦ ἔλθουν προσκλήσεις καὶ συμβόλαια ἐν λευκῷ ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΦΙΛΜ ΤΟΥ ΖΑΝ ΑΝΤΖΕΛΟ

Ὁ γνωστὸς Βέλγος σεναριογράφος καὶ φίλος τοῦ «Κινηματογραφικοῦ Ἀστέρος» κ. Νοὲλ Ρενὰρ, μέχρι τοῦδε πολύτιμος νυνεργάτης τοῦ Λεὼν Ματὼ εἰς τὴν Παρὶ—Ἐντερνασιονὰλ—φίλμ, «παρέδωσεν ἕνα νέον του σενάριο εἰς τὸν οἶκον «Ὀμνιοὺμ ντὶ φίλμ φρανσαὶ» τιτλοφορούμενον «Μία ζαβά».

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ ἀνωτέρω οἶκος ἀπέβλεπε μετὰ σπουδῆς εἰς τὴν ἀποκτησιν τοῦ σεναρίου τοῦ κ. Ρενὰρ καθόσον ὁ τελευταῖος οὗτος θεωρεῖται ὡς εἷς τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαίων σεναριογράφων τῆς ἐποχῆς, λαβὼν ὡς γνωστὸν τὸ πρῶτον βραβεῖον εἰς τὸν περίφημον διαγωνισμὸν τοῦ Μωρὶς Τουρνὲρ ἐν Λὸς Ἄντζελες, μετοξὺ πέντε χιλιάδων ὑποψηφίων σεναριογράφων.

Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ κ. Νοὲλ Ρενὰρ θὰ πρωταγωνιστήσῃ ὁ ἐκλεκτὸς Γάλλος καλλιτέχνης Ζὰν Ἄντζελο ὅστις εἶναι ἤδη ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὸν ῥόλον του.

Τὴν σκηνοθεσίαν τῆς «Ζαβὰ» ἀνέλαβεν ὁ Ζὰν ντὲ Σὺζ τῇ βοηθείᾳ τοῦ κ. Νοὲλ Ρενὰρ ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ συμμετάσχῃ αὐτοπροσώτως εἰς τὴν κινηματογράφησιν τοῦ ἔργου του πρὸς πληρεστέραν αὐτοῦ ἐπιτυχίαν

Ἴ. Σ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ Τσάπλιν ἀναχωρεῖ ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς διὰ τὴν Εὐρώπην. Θὰ μεταβῇ δὲ καὶ εἰς τὸ Βερολῖνον, προκειμένου νὰ παρασχῇ εἰς τὴν πρεμιέραν τοῦ «Τσίρκους» στὸ βερολινέζικο κινηματοθέατρο «Καπιτόλ».

Μόλις ἱδρύθη ἡ ρωσσικὴ ἀκαδημία τοῦ φίλμ, τῆς ὁποίας ἡ δράσις προβλέπεται μεγάλη.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ

Ἐπειδὴ ἐσχάτως ὅλοι ἔγειναν κριτικοὶ καὶ ἀσχολοῦνται μὲ τὰ παιζόμενα κινηματογραφικὰ ἔργα καὶ ἐπειδὴ εἶναι δυνατὸν οἱ κ. κ. ἐπιχειρηματίαι ἐπαρχιακῶν κινηματογράφων ν' ἀγνοοῦν πῶς καὶ ὑπὸ ποίων γράφονται αἱ κριτικαὶ αὗται, συνιστῶμεν εἰς αὐτοὺς ὅπως πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀξίας τοῦ κρινομένου ἔργου καὶ τοῦ κριτικοῦ παρακολουθοῦν τόσον τὰ περιοδικὰ ὅσον καὶ τὰς ταινίας καὶ παραλληλίζουν κατόπιν τὰς ἐντυπώσεις των μὲ τὰς δημοσιευομένας κρίσεις. Ταῦτα διὰ νὰ μὴ ἐπηρεάζονται οἱ κ. κ. ἐπιχειρηματίαι τῶν κινηματογράφων ἀπὸ διαφόρους παιδαριώδεις κριτικάς, δυναμένας νὰ βλάψουν ἔργα ἄξια ἰδιαιτερας προσοχῆς.

ΣΙΝΕ ΟΡΙΑΝ

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡ. ΑΣΤΗΡ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Ὁ «Κινηματογραφικὸς-Ἀστὴρ» πωλεῖται ἐν Λεμεσσῷ (Κύπρου) ὑπὸ τοῦ πρακτορείου ἑλληνικῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν τοῦ κ. Στέλιου Α. Συμεωνίδη ἀπ. ὅπου οἱ ἐν Κύπρῳ φίλοι τοῦ κινηματογράφου δύνανται νὰ προμηθεύονται τὸ ἀγαπητόν τους περιοδικόν.

ΛΗΞΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Τὴν 29ην τρέχοντος μηνὸς λήγουν αἱ συνδρομαὶ τῶν κ. κ. Νικ. Βροχίδη Πειραιᾶ, δίδος Ἰωάννας Μιχάλου Καλάμαι, Σ. Βακιάνη Ξάνθη, Κινηματογράφου Μέγας Ἀλέξανδρος Ἔδεσσα καὶ Κιματογράφου Πάνθεον Τρίπολιν.

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ ἀνωτέρω κ. κ. συνδρομαὶ ὅπως, ἐὰν ἐπιθυμοῦν νὰ ἐξακολουθήσουν λαμβάνοντες τὸν "Κινηματογραφικὸν Ἀστέρα,,, ἀνανεώσωσι ἐγκαίρως τὰς συνδρομάς των ἐμβάζοντες τὸ σχετικὸν ἀντίτιμον καθ' ὅσον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ διακόψωμεν τὴν περαιτέρω ἀποστολὴν τοῦ τεύχους.

WOLLEN SIE SICH
über den
DEUTSCHEN FILM-MARK
schuell und gut unterrichten, abonnieren
Sie die wöchentlieh 6—mal erscscheinende
«LICHT—BILD—BUHNE»
mit der monatlichen Beilage
Der Filmspiegel
Auslands-Bezugspreis Sch. 15.—
pro Qwartal (Streifland-Sendung)
Verlag der «Lichtbildbühne»
BERLIN, SW 48 Friedrichstrasse 225

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ 'ΣΠΛΕΝΤΙΤ,

ΜΑΡΚΙΤΤΑ

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ Ο ΖΑΝ ΑΝΤΖΕΛΟ

Ἦταν μιὰ μικρὴ πλανόδιος τραγουδίστρια διάσημη γιὰ τὴν ζωηρότητα καὶ τὴν εὐθυμία της. Ἐπειδὴ ἐπὶ ἑβδομάδας ὁλοκλήρους ἐτραγουδοῦσε τὴν Μαρκουΐττα συνοδευομένη στὸ τραγοῦδι της ἀπὸ τὸν πατέρα της ποῦ ἔπαιζε «ἁρμόνικα» τῆς ἔμεινε ἀπὸ τότε τὸ ὄνομα «Μαρκουΐττα».

Τὴν ἴδια ἀκριβῶς ἐποχὴ ἕνας εὐγενὴς ξένος γνωστότατος στὸ Παρίσι γιὰ τῆς χαριέστατες ἐρωτικὲς περιπέτειές του ὁ Βλάσκο, ἐπίδοξος διάδοχος τῆς Δεκαρλίας, ἔχει πάντοτε μαζύ του ὡς ἀκόλουθόν του τὸν θαλαμηπόλον τοῦ Βασιλέως Κόμητα Ντιμίτριεφ.

Ἕνα βράδυ ἐνῷ ὁ πρίγκηψ ἐπήγαινε πρὸς τὰς λαϊκὰς συνοικίας ἡ ἅμαξά του ἠναγκάσθη νὰ σταματήση ἀπὸ τὸ ἀκροατήριον τῆς «Μαρκουΐττα». Ὁ Πρίγκηψ θέλων νὰ διασκεδάση καὶ αὐτὸς ἀνεμίχθη μὲ τοὺς χαζούς.

Κατόπιν κάμνει φιλοφρονήσεις πρὸς τὴν μικρὴ τραγουδίστρια ὅπως θὰ ἔκαμνε καὶ ἀπέναντι μιᾶς φημισμένης ἀρτίστας.

Ἡ «Μαρκουΐττα» δέχεται μὲ εὐχαρίστησι καὶ προθυμίαν τὰς φιλοφρονήσεις καὶ τοὺς ἀστεϊσμούς του καὶ φεύγει μαζύ του μὲ τὴν ἅμαξα. Ἡ φάρσα ὅμως ἐξακολουθεῖ. Παρὰ τὰς αὐστηρὰς παρατηρήσεις τοῦ θαλαμηπόλου Ντιμίτριεφ ὁ πρίγκηψ πεισματώνεται καὶ πέρνει τὸ ζήτημα σοβαρὰ ἐνῷ δὲν ἔπρεπε νὰ ταν γι' αὐτὸν παρὰ ἕνα παροδικὸ ἐπεισόδιο τῆς στιγμῆς.

Μιὰ μέρα οἱ δύο ἐρασταὶ φεύγουν γιὰ τὴν Ριβιέρα. Ὁ πρίγκηψ βρῆκε γι' αὐτὸ ὡς πρόσχημα τὴν ἀνάγκην εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται νὰ πάγῃ ἐκεῖ πρὸς περισυλλογὴν τῆς κληρονογίας τῆς Πριγκηπίσσης Μπαβάσκο τῆς Σλαβονίας ἡ ὁποία ἀπέθανε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν στὰς Κάννας.

Οἱ ἐρασταὶ δὲν βιάζονται, προχωροῦν ἀργὰ καὶ φιλιοῦνται κάθε λίγο καὶ λιγάκι, πρᾶγμα πολὺ ἐπικίνδυνο στὸ δρόμο τους, διότι ἐκινδύνευσαν νὰ πέσουν παρ' ὀλίγον ἐξ ἀπροσεξίας σὲ μιὰ χαράδρα τοῦ Ἐστερὲλ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐσώθησαν ὡς ἐκ θαύματος.

Ἅμα ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰς Κάννας οἱ ἐρασταὶ δημιουργοῦν σκάνδαλον. Μιὰ μέρα σ' ἕνα γεῦμα κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Μαρκουΐττα δὲν ἐπρόσεχε τοὺς τρόπους της παρουσιάζεται ὁ πατέρας της καὶ προτείνει στὸν πρίγκηπα τὴν σύπτηξιν μιᾶς Ἑταιρείας θεάτρου ὅπου ἡ Μαρκουΐττα θὰ ἐντεμπουτάριζε. Ἡ ἄρνησις τοῦ πρίγκηπος προκαλεῖ μίαν φιλονεικίαν ἡ ὁποία ἔκαμε ἀξιοθρήνητον ἐντύπωσιν.

Τὸ βράδυ ἐκείνης τῆς ἡμέρας φέρνουν στὸν πρίγκηπα ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Μαρκουΐττας τὸ κασελάκι ποὺ περιέχει μέσα τὰ δυναστικὰ κοσμήματα. Ὁ πρίγκηψ κάμνει εἰρωνικὰ σχόλια ἐπὶ τῆς ἀρχαιότητος αὐτῶν τῶν τενεκεδένιων ἀντικειμένων. Ἡ Μαρκουΐττα εὑρίσκει θαυμασίαν τὴν διάθεσιν τοῦ ἐραστοῦ της γιὰ νὰ προσπαθήση νὰ ἐπιτύχη συνδιαλλαγήν. Μὲ μεγάλην ἔλλειψιν τρόπου ὑποβάλλει τὴν ἀξίωσιν νὰ βγάλουν μίαν πολύτιμη πέτρα ποὺ κοσμεῖ τὸ διάδημα τοῦ Βλαδιμήρου τοῦ γενναίου ἱδρυτοῦ τῆς δυναστείας γιὰ νὰ κάμη μ' αὐτὴν ἕνα παντατίφ. Ὁ πρίγκηψ παρακαλεῖ σοβαρὰ τὴν Μαρκουΐττα νὰ κυττάξη τὴν δουλειά της. Μὲ λίγα λόγια ἡ Μαρκουΐττα βγαίνει ἔξω καὶ κλείει μὲ θόρυβο πίσω της τὴν πόρτα.

Τὴν νύκτα ἡ βίλλα τοῦ πρίγκηπος ληστεύεται. Οἱ

Ἀστυνομικοὶ θέλουν νὰ κάμουν ἔρευναν, ὁ πρίγκηψ ὅμως ὁ ὁποῖος χωρὶς νὰ πῇ τίποτε, διεπίστωσε τὴν ἐξαφάνισιν τῆς πολυτίμου πέτρας, ἀρνεῖται νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν ἐκ φόβου μήπως πληροφορηθῇ καμμιὰ πολὺ σκληρὰν ἀλήθειαν. Μόνον αἰσθάνεται τὸν ἑαυτόν του ἀνίκανον νὰ ξαναδῇ ἐκείνην ἡ ὁποία τοῦ ἐπροξένησε τόσες ἀπογοητεύσεις καὶ φεύγει τὴν ἑπομένην γιὰ τὸ βασίλειον τοῦ πατρός του. Τὴν ἄλλη μέρα ἡ Μαρκουΐττα τῆς ὁποίας ἐπέρασε ὁ θυμὸς σκέπτεται νὰ ἐπιτύχη τὴν συγγνώμην τοῦ ἐραστοῦ της

Φθάνει εἰς τὴν βίλλα τοῦ πρίγκηπος, εἰσέρχεται καὶ ἀντικρύζει τὴν ψυχρὰν εὐγένειαν τοῦ θαλαμηπόλου, ὁ ὁποῖος τὴν πληροφορεῖ ὅτι δὲν ἔχει παρὰ μόνον μία ἐπιταγὴ νὰ τῆς δώση καὶ ὅτι ὁ πρίγκηψ ἀνεχώρησε.

Ἡ Μαρκουΐττα ἐξακολουθεῖ νὰ ζῇ στὰς Κάννας μὲ τὸν πατέρα της. Μιὰ μέρα διαβάζοντας τὴν ἐφημερίδα μανθάνουν ὅτι στὴν Δεοκαλία ἔγειναν ταραχαί. Ὁ Πρίγκηψ Βλάσκο ἐφυλακίσθη, κατώρθωσε ὅμως νὰ διαφύγη.

Ἡ Μαρκουΐττα εὐθυμη δὲν ὑποκρίνεται διόλου οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν τὸ μῖσος ποῦ ἔχει μέσα της γιὰ τὸν ἐραστή της. Ὁ πατέρας της δείχνει μεγάλην ἱκανοποίησι.—«Τώρα ποῦ ἐξηφανίσθη αὐτὸς ὁ τιποτένιος μποροῦμε νὰ διαπραγματευθοῦμε ἄφοβα αὐτὴν τὴν πέτρα» καὶ δείχνει στὴν ἔκπληκτη κόρη του τὴν κλεμένη πέτρα ἀπὸ τὸ διάδημα τοῦ Βλαδιμήρου. Ἡ ἀσυνειδησία αὐτὴ ἀφοπλίζει τὴν Μαρκουΐττα, ἁρπάζει ἀπὸ τὰ χέρια του τὸ κόσμημα καὶ βεβαιώνει αὐτὸν ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψη νὰ τὸ πωλήσουν, ἀλλὰ θὰ προσπαθήση νὰ τὸ ἐπιστρέψη στὸν νόμιμον δικαιοῦχον του

* * *

Ὁ καιρὸς περνᾶ. Μέσα στὸ πολυτελὲς ἀνακτορικὸν θέατρον ὑπὸ τὰ χειροκτυπήματα ἡ πρωταγωνίστρια ἀποσύρεται καὶ διευθύνεται στὸ θεωρεῖο της. Στὰ παρασκήνια συναντᾶται μ' ἕναν ὅμιλο τραγουδιστῶν Οὐκρανῶν. Ὁ ρεζισὲρ τιμωρεῖ ἕναν ἀπὸ αὐτούς... ἡ Μαρκουΐττα ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τοῦ φτωχοῦ τραγουδιστοῦ ἀναγνωρίζει τὸν πρίγκηπα Βλάσκο.

Ἀκριβῶς ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ πρώην πρίγκηψ πίπτει λιπόθυμος. Ἡ Μαρκουΐττα διατάσσει νὰ μεταφέρουν τὸν Βλάσκο στὸ θεωρεῖο της ἀντιληφθεῖσα δὲ τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται αὐτὸς παραγγέλλει ἐν δεῖπνον.

Τώρα ὁ προγεγραμμένος διηγεῖται τὴν τραγικὴν ὀδύσσειαν τῆς φυγῆς του. Ἐκδιωχθεὶς ἀπὸ τὸν λαόν του, περιφρονηθεὶς ἀπὸ τοὺς Ἄρχοντας τοῦ τόπου του, ὑπέφερε τὰ πάνδεινα.

Ἡ Μαρκουΐττα δὲν τολμᾶ νὰ προτείνη σ' ἐκεῖνον ποῦ ἐγνώρισε πλούσιον καὶ σεβαστὸν ἀπ' ὅλους νὰ γίνη βοηθός του ποῦ ἴσως δὲν θὰ τὴν ἤθελεν. Δὲν μπορεῖ νὰ τοῦ προσφέρη παρὰ μόνον τὸν ἔρωτά της. Τώρα ὅμως ἐπειδὴ αὐτὴ εἶναι πλουσία, ὁ πρίγκηψ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν σκέπτεται.

Τὴν στιγμὴν ποῦ ὁ Βλάσκο τὴν ἀποχαιρετᾶ θερμὰ γιὰ νὰ ἀποσυρθῇ ἡ Μαρκουΐττα ἐνθυμεῖται τὸ κλεμμένο κόσμημα. Τοῦ τὸ ὑπενθυμίζει καὶ τοῦ ἀποδίδει τὴν πέτραν τῆς ὁποίας ἡ ἀξία θὰ τὸν σώση ἀπὸ τὴν φτώχεια.

Ἀλλοίμονον! ὁ Βλάσκο νομίζει ὅτι ἡ Μαρκουΐττα ὑπῆρξεν ἄλλοτε κλέπτρια. Τῆς ἀπευθύνει προσβλητικοὺς λόγους. Ἡ Μαρκουΐττα ἐξανίσταται καὶ διώχνει τὸν ἀχάριστο.

Ἀπελπισμένος ὁ Βλάσκο ἀπομακρύνεται.

Μπροστὰ στὴ σκάλα τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀνακτορικοῦ ἕνα αὐτοκίνητο περιμένει κάποιον ὑποθετικὸ πελάτη. Ὁ Βλάσκο ἀναγνωρίζει ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὁδηγοῦ τὸν θαλαμηπόλον του καὶ τοῦ ζητεῖ τὸ αὐτοκίνητό του. Εἰς τὰς ἐρωτήσεις ποῦ τοῦ προβάλλει ὁ Ντιμήτριεφ αὐτὸς εὑρίσκει τρόπον νὰ σιωπᾷ ὥστε ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἀντιλαμβάνεται τὰς προθέσεις του. Τὸ αὐτοκίνητο ὅμως εἶναι πειὰ μακρυά. Ὁ θαλαμηπόλος ὁρμᾶ στὸ θεωρεῖο τῆς Μαρκουΐττας καὶ τῆς γνωστοποιεῖ τοὺς φόβους του.

(Συνέχεια εἰς τὴν 11ην σελίδα).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ

Η DAG FILM C°

Πότε ἱδρύθη.—Ἡ δράσις τοῦ κ. Γαζιάδη ἐν Γερμανίᾳ.—Πῶς ἐπραγματοποιήθη τὸ «Ἔρως καὶ Κύματα.—Αἱ παρουσιασθεῖσαι δυσχέρειαι.—Ὑπερήφανοι διὰ τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοῦ.—Ἡ μελλοντικὴ παραγωγὴ κλπ. κλπ.

Ἐπὶ τέλους! Ἰδοὺ ὅτι καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀπέκτησε κινηματογραφικὴν παραγωγὴν δυνάμεων νὰ ὑποσχεθῇ πολλὰ τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ἀναπτύξεως τῆς καλλιτεχνικῆς προόδου τῆς χώρας ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐνισχύσεως τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου. Ἡ θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία τῆς ταινίας «Ἔρως καὶ Κύματα» τῆς ἑταιρίας Dag Film τῶν ἀδελφῶν Δ. Κ. καὶ Μ. Γαζιάδη, απο-

Δημ. Δ. Γαζιάδης

τελεῖ τὸ πρῶτον σοβαρὸν ἀλλὰ καὶ ἐνθαρρυντικὸν βῆμα πρὸς μίαν παγίαν καὶ διαρκῆ κινηματογραφικὴν παραγωγήν, δυναμένην νὰ ἐξελιχθῇ ἀσφαλῶς εἰς μίαν νέαν βιομηχανίαν τῆς ὁποίας τὰ προϊόντα νὰ μὴ ὑστεροῦν οὔτε κατὰ ποιότητα οὔτε κατὰ ποσότητα πρὸς τὰ προϊόντα τῶν ξένων κινηματογραφικῶν ἑταιριῶν.

Νομίζομεν δὲ ὅτι ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ Κοινοῦ ἀπὸ τὴν παρακολούθησιν τῆς ταινίας «Ἔρως καὶ Κύματα» μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀποδώσωμεν τὸν δίκαιον ἔπαινον πρὸς τὴν Ἑταιρίαν Dag Film καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν σκηνοθέτην αὐτῆς κ. Δ. Γαζιάδην ὁ ὁποῖος ἀψηφῶν τὰς τεραστίας δυσχερείας τὰς ὁποίας ἐγνώριζεν ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θὰ συναντήση, ἐτόλμησε νὰ ἀναλάβῃ καὶ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸν ἄθλον αὐτοῦ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν πανηγυρικὴν ἐπιδοκιμασίαν του ἐκ μέρους του ἑλληνικοῦ κοινοῦ.

Διὰ τοὺς μὴ γνωρίζοντας καὶ ἀσφαλῶς εἶναι πολλοὶ οἱ μὴ γνωρίζοντες τὰ τῆς Dag Film νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ἄσκοπον νὰ ἐκθέσωμεν διὰ μακρῶν τὴν ἱστορίαν τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς καὶ τὴν δράσιν της κατὰ τὸ παρελθόν.

Ἡ ἑταιρία Dag Film ἱδρύθη τὸ πρῶτον ἐν Βερολίνῳ τὸ 1915 ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Γαζιάδη, σπουδάσαντος εἰδικῶς ἐν Γερμανίᾳ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καὶ διατελέσαντος καθηγητοῦ τῆς αὐτοκρατορικῆς κινηματογραφικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Μονάχου. Ὁ κ. Δ. Γαζιάδης ἐν Βερολίνῳ ὑπῆρξεν ἐπίσης ἐκ τῶν πρώτων ἱδρυτῶν τῆς κινηματογραφικῆς ἑταιρίας «Ντόλικ Φίλμ», προτοῦ εἰσέτι ἐμφανισθῇ ἡ «Ἔμελκα» καὶ ἡ «Οὔφα» ὡς ἀξιωματικὸς δὲ τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ διηύθυνε κατὰ τὸν Παγκόσμιον πόλεμον τὴν κινηματογραφικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ.

Νέος μὲ τόσην δραστηριότητα καὶ τόσα ἐπιστημονικὰ ἐφόδια περὶ τὰ κινηματογραφικὰ ὁ κ. Δ. Γαζιάδης δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν καὶ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἡ ὁποία μετεκάλεσεν αὐτὸν τὸ 1919 καὶ τοῦ ἀνέθεσε τὴν λῆψιν κινηματογραφικῶν ταινιῶν ἀπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Μ. Ἀσίας. Πράγματι δὲ ὁ κ. Γαζιάδης μεταβὰς ἐκ νέου εἰς Γερμανίαν ἐπρομηθεύθη ἐκεῖθεν τὰ ἀπαιτούμενα ὑλικὰ καὶ μηχανήματα καὶ ἐπανελθὼν «ἐγύρισεν» ἀρκετὰς ταινίας εἰς τὸ Μικρασιατικὸν μέτωπον ἐν οἷς καὶ τὴν μάχην τοῦ Σαγγαρίου ἡ ὁποία πωληθεῖσα εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐσημείωσε μεγάλην ἐπιτυχίαν. Ἡ ἕδρα τῆς Dag Film μετεφέρθη ἢ μᾶλλον ἀνεσυνεστήθη ὁριστικῶς ἐν Ἀθήναις τὸ 1920 ὅταν ὁ ἕτερος τῶν ἀδελφῶν κ. Κ. Γαζιάδης ἐπανελθὼν ἐξ Ἀμερικῆς ὅπου παρηκολούθει ἐπίσης ἀνελλιπῶς τὴν αὐτόθι ἐξέλιξιν τῆς κινηματογραφίας προῆλθεν εἰς συνεννοήσεις καὶ μετὰ τοῦ τρίτου ἀδελφοῦ του κ. Μ. Γαζιάδη διαμένοντος ἐνταῦθα αἵτινες κατέληξαν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἱδρύσεως τῆς ἑταιρίας παραγωγῆς κινηματογραφικῶν ταινιῶν «Dag Film».

Ἡ ἱδρυθεῖσα ἐν Ἀθήναις ἑταιρία ἐνεφάνισε τὸ πρῶτον τὸν «Προμηθέα Δεσμώτην» ἀπὸ τὰς τελεσθείσας πέρυσιν Δελφικὰς ἑορτάς. Ἐπηκολούθησε τὸ ἔργον «Ἔρως καὶ Κύματα» περὶ τοῦ ὁποίου ὡμιλοῦμεν εἰς τὴν ἀρχήν.

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀπασχολήσωμεν ἐδῶ τοὺς

ἀναγνώστας καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν «ἐγυρίσθη» ἡ ταινία αὐτὴ διὰ νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι δὲν ὑπῆρξαν τόσον εὐνοϊκαὶ αἱ συνθῆκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐπερατώθη τὸ φίλμ αὐτὸ δεδομένου ὅτι ἀποτελεῖ συγχρόνως καὶ τὸ πρῶτον σοβαρὸν πείραμα τῶν Ἀδελφῶν Γαζιάδη. Τὸ γεγονὸς δὲ ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ὁμολογοῦν ὅτι δὲν εἶναι ἀπολύτως ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὸ ἔργον των μᾶς ἐπιτρέπει νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ Dag - Film αἰσθάνεται ἑαυτὴν ἱκανὴν καὶ ἀξίαν νὰ δώσῃ ἀσυγκρίτως μεγαλείτερα ἀποτελέσματα ἐφ' ὅσον θὰ ἐξέλιπον αἱ δυσχέρειαι τῶν διαφόρων σοβαρῶν ἐλλείψεων τὰς ὁποίας ἀντιμετώπισε κατὰ τὴν σκηνοθέτησιν τοῦ προβληθέντος ἔργου της.

Διὰ τὴν κινηματογράφησιν τῆς ταινίας «Ἔρως καὶ Κύματα» οἱ ἀδελφοὶ Γαζιάδη εἶχον νὰ ἀντιμετωπίσουν πλεῖστα ὅσα ἐμπόδια ὅπως ἐπὶ παραδείγματι τὴν ἀγνοιαν τῶν ἠθοποιῶν, τὴν ἔλλειψιν καταλλήλου Στούντιο, τὴν ἔλλειψιν ἀρκετοῦ τεχνικοῦ φωτὸς καὶ ἐν γένει τὴν κινηματογραφικὴν πεῖραν τῶν προσώπων. Εἶναι δὲ ὁμολογουμένως ἄξιοι θαυμασμοῦ διὰ τὸ κατόρθωμά των, ἀξίζουν δὲ τῆς ἀμερίστου ὑποστηρίξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ μελλοντικὸν ἔργον τῆς ἑταιρίας Dag—Film ὁ κ. Δ. Γαζιάδης εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ μᾶς δηλώσῃ τὰ ἑξῆς.

—Ἡ πρώτη ἐπιτυχὴς, ἀπὸ ἀπόψεως ἐμπορικῆς ἐμφάνισις τῆς ταινίας μας, μᾶς ἐνεθάρρυνε ὑπερβολικὰ καὶ μᾶς κατέστησεν ἔτι περισσότερον τολμηροὺς διὰ τὸ μέλλον. Ἀποκτήσαντες ἤδη τὴν ἠθικὴν ἰσχὺν ἀπὸ τὴν ἀνεπιφύλακτον ὑποστήριξιν τοῦ ἀξιοτίμου ἑλληνικοῦ κοινοῦ, εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὸ ἔργον μας. Ἔχοντες βαθειὰν ἐπίγνωσιν τῶν τεραστίων ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἔχομεν ἀπέναντι τοῦ Κοινοῦ, θὰ προσπαθήσωμεν νὰ φανῶμεν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀντάξιοι τῶν συμπαθειῶν του.

Ὁ σκοπὸς τῆς ἑταιρίας Dag—Film εἶναι ἡ καθαρῶς συστηματικὴ παραγωγὴ ταινιῶν ἐν Ἑλλάδι μὲ ὑποθέσεις ἀπὸ τὴν σύγχρονον ζωὴν καὶ «γυρισμένας» ἐντὸς περιβάλλοντος ἱκανοῦ νὰ ἐφελκύσῃ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τοῦ ἔξω κόσμου.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ Dag Film μεταξὺ τῶν πρώτων προτίθεται νὰ ἱδρύσῃ νέον Στούντιο μεγαλείτερον καὶ τελειότερον μεταξὺ Παλαιοῦ καὶ Νέου Φαλήρου χάρις εἰς τὸ ὁποῖον ἐλπίζεται ὅτι τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι ἀσυγκρίτως καλλίτερα.

Δὲν ἔχομεν κανένα λόγον νὰ μὴ πιστεύομεν εἰς τὰς ὑποσχέσεις τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Γαζιάδη. Ἄνθρωποι μὲ ἐπιμονὴν καὶ ὑπομονήν, προικισμένοι μὲ ὅλα τὰ ἐφόδια τῆς κινηματογραφικῆς τέχνης δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ των. Καὶ θὰ ἐπιτύχουν διότι τοὺς συνοδεύουν αἱ εὐχαὶ καὶ ἡ εἰλικρινὴς ὑποστήριξις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοῦ.

Θ.Τ—ς

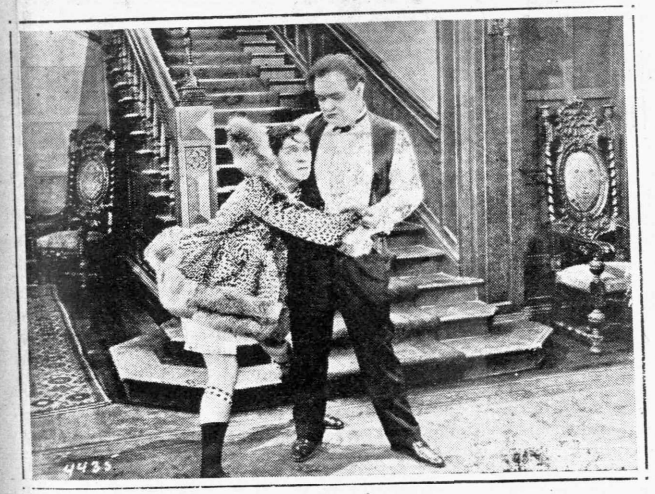

Μία σκηνὴ ἀπὸ τὸ ἔργον «Φάτσες τοῦ πόκερ» ποὺ θὰ προβληθῇ προσεχῶς εἰς τὸ «Μοντιάλ». Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ πρωταγωνιστεῖ ἡ Λάουρα Λαπλάντ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΣΤΕΡΕΟΣΚΟΠΙΟΥ

Deutsche Gesellschaft für Stereoskopie E. V.

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἱδρύθη ὁ πρῶτος σύνδεσμος τῶν ἐρασιτεχνῶν ἢ ὄχι φωτογράφων καὶ τῶν φίλων ἐν γένει τῶν στερεοσκοπικῶν φωτογραφιῶν. Σκοπὸς τῆς Ἑνώσεως εἶνε κυρίως νὰ ὑποστηρίζῃ τὴν ἀτυχῶς παραμελημένην στερεοσκοπικὴν φωτογραφίαν, ἡ ὁποία ἐν τούτοις ἐνεργητικώτερον ἐνσωματώνει τὰ χαρίσματα τῶν φωτεινῶν παραστάσεων καὶ νὰ τὴν διαδώσῃ εἰς εὐρὺ καὶ ποικίλον κύκλον. Μέλη δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι ὅλοι οἱ ὁπωσδήποτε ἀσχολούμενοι ἢ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸ στερεοσκόπιον καθὼς καὶ φίρμες ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Καταστατικὸν καὶ περισσότεραι πληροφορίαι ἀποστέλλονται τῷ αἰτοῦντι ἀπολύτως δωρεάν. Ἀπευθυντέον: Deutsche Gesellschaft fur Stereoskopie E. Y. Berlin **W.** 62, Kurfurstenstrasse 125a.

ΤΑ ΦΙΛΜ ΤΗΣ 'ΣΙΝΕ ΟΡΙΑΝ,

ΚΟΚΚΙΝΗ ΝΥΧΤΑ

LES DÉVOYÉS

Εἰς τὸ χρηματιστήριον τῶν Παρισίων αἱ μετοχαὶ τῆς ἑταιρίας «Mountains Sahya» τῆς ὁποίας ὁ μεγαλείτερος μέτοχος εἶνε ὁ τραπεζίτης Μπουρντὲ κλονίζονται ἀπελπιστικὰ. Ἀπὸ τὰ 500 κατέρχονται εἰς τὰ 185 διὰ νὰ κατεβοῦν μετ' ὀλίγον περισσότερο. Τὶ νὰ συμβαίνει ἄραγε; Ποῖος ἀόρατος ἐχθρὸς πολεμᾷ λυσσωδῶς τὸν Μπουρντὲ. Ὁ Μαρέϊγ εἶναι συνέταιρος τοῦ Μπουρντὲ ὁ ὁποῖος ἐπιδιώκει νὰ τὸν καταστρέψῃ διὰ νὰ κατακτήσῃ τὴν γυναῖκα του τὴν Ζὰν τὴν ὁποίαν ἀγαπᾷ. Ὁ Μπουρντὲ μοιραίως θ'αὐτοκτονήσῃ καὶ ἡ Ζὰν ἡ χήρα πλέον, θὰ γίνῃ δική του.

Ὁ Μπουρντὲ μετ' ὀλίγον εὑρίσκεται τελείως κατεστραμμένος καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἐξηγήσῃ τὴν αἰτίαν τῆς καταστροφῆς του ἐγκαταλείπει τὸ μέγαρό του ὅπου ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἐδίδετο χορὸς καὶ φεύγει διὰ ν' αὐτοκτονήσῃ. Εἶναι ἤδη ἕτοιμος νὰ πηδήσῃ ἀπὸ τὸ φράγμα μιᾶς γεφύρας ὅταν δύο χέρια τὸν πιάνουν καὶ τὸν σύρουν πρὸς τὰ ὀπίσω. Κατὰ περίεργον σύμπτωσιν ὁ ἄνθρωπος ποὺ τὸν ἐκράτησε συνέπεσε νὰ εἶναι ἕνας παλαιός του συμμαθητὴς ἀποτυχὼν εἰς τὴν ζωὴν καὶ καταντήσας ἀλήτης, ὁ Ρουσὼ ὁ ἐπιλεγόμενος Λαρενσὲτ ὁ ὁποῖος ἐπέστρεφε ἐκεῖνο τὸ βράδυ μεθυσμένος μαζὺ μὲ τὸν φίλον του Λαπλὺς ἀπὸ τὴν ταβέρνα τοῦ μπάρμπα Παφλανὲλ. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Μαρέϊγ προτοῦ συμβοῦν τὰ ἀνωτέρω φοβούμενος μήπως δὲν αὐτοκτονήσῃ ὁ Μπουρντὲ σχεδιάζει μίαν παγίδα διὰ νὰ τὸν δολοφονήσῃ, τῇ βοηθείᾳ μιᾶς γυναικὸς τῆς Σύσκα καὶ τοῦ φίλου της Ντυμπουᾶ. Ὁ Μπουρντὲ ἀκολουθεῖ μετ' ὀλίγον εἰς τὴν ταβέρνα τοῦ Παφλανὲς τοὺς δύο ἀπάχηδες διὰ νὰ ξεσκάσουν.

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ τὰ βλέμματα τοῦ Λαπλὺς πέφτουν ἄπληστα στὸν μανδύα τοῦ Μπουρντὲ ὁ ὁποῖος ἀντιληφθεὶς τὴν σημασίαν των σπεύδει νὰ τοῦ τὸν χαρίσῃ καὶ φεύγει ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν Ρουσὼ κατευθυνόμενος πρὸς τὸ μέγαρό του.

Ὁ Λαπλὺς φορῶν τὸν μανδύα τοῦ Μπουρντὲ ἐπροχώρει εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Σηκουάνα ὅταν αἴφνης τοῦ ἐπιτέθησαν ἐκ τῶν ὄπισθεν. Ὁ Λαπλὺς πέφτει εἰς τὸν Συκουάνα καὶ πνίγεται. Ὁ Μπουρντὲ ἐν τῷ μεταξὺ εἰσέρχεται σπίτι του καὶ βλέπει τὸν Μαρέϊγ νὰ κρατᾷ στὴν ἀγκαλιά του τὴν γυναῖκα του. Ἡ σκηνὴ αὐτὴ τὸν ἠνάγκασε νὰ φύγῃ ἀπογοητευμένος ἀπὸ τὸ σπίτι του βέβαιος πλέον ὅτι κατεστράφη διὰ παντός.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀνευρέθη τὸ πτῶμα τοῦ Λαπλὺς φρικωδῶς ἀκρωτηριασμένον καὶ τελείως ἀγνώριστον. Ἡ ἀστυνομία ἀπὸ τὸν μανδύαν ἀνεγνώρισεν εἰς αὐτὸ τὸν τραπεζίτην Μπουρντὲ ὁ ὁποῖος πρὸ μηνὸς εἶχεν ἐξαφανισθεῖ. Ὁ Μαρέϊγ τοιουτοτρόπως θριαμβεύει. Δὲν μένει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ προσποιηθῇ τὸν θλιμμένον νὰ ἀναγγείλῃ τὸ πένθιμον γεγονὸς εἰς τὴν Ζὰν καὶ νὰ τῆς προσφέρῃ τὴν προστασίαν του. Ἡ Τράπεζα ἐν τῷ μεταξὺ ἤρχισε νὰ ἀνακτᾷ τὴν οἰκονομικήν της ἰσχύν. Αἱ μετοχαί της ἀνέρχονται ραγδαίως.

Εἰς τὸ σπίτι τῆς κ. Μπουρντὲ ὁ Μαρέϊγ καὶ οἱ συνένοχοί του μεταβαίνουν διὰ νὰ τὴν συλλυπηθοῦν.

Εἰς μίαν στιγμὴν ποὺ ἡ Ζὰν ἐκλήθη ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν ὁ Μαρέϊγ μὲ τοὺς συνενόχους του συζητεῖ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σχεδίων των. Ἀλλ' ἀτυχῶς δι' αὐτοὺς δὲν εἶναι ἐντελῶς μόνοι. Ὁ Λαρενσὲτ ἦτο παρὼν χάρις εἰς τὴν ὑπηρέτριαν τὴν ὁποίαν κατέκτησε, καί τὰ ἤκουσε ὅλα. Ὁ διάλογος ποὺ ἤκουσε τοῦ ἔκαμε ἐντύπωσιν καὶ δὲν ἄργησε νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι εἶχε σχέσιν μὲ τὸν φίλον του Μπουρντέ. Τοιουτοτρόπως ὁ ἀλήτης Λαρενσὲτ ὁ ἄεργος αὐτός χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ εὑρῆκε μίαν ἀσχολίαν καὶ μίαν ἀφορμὴν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν. Ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ ντέτεκτιβ καὶ νὰ διευκρινίσῃ τὸ μυστήριον.

Τὴν ἑπομένην ὁ Ρουσὼ ἐπισκέπτεται ὡς ἰδιώτης ντέκτετιβ τὴν κ. Ζὰν. Κάμνει πρὸς αὐτὴν νύξεις διὰ τὸν Μαρέϊγ ἀλλ' ἐκείνη ἀδυνατεῖ νὰ τὸν πιστεύσῃ. Ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Ρουσὼ κατευθύνεται στὸν Παφλανὲλ ὅπου συναντᾷ τυχαίως τὸν Μπουρντέ, ὁ ὁποῖος τοῦ διηγεῖται τὴν ὀδύσσειαν ποὺ ὑπέστη ἐν τῷ μεταξύ. Ὁ Ρουσὼ τοῦ ἀνακοινοῖ τότε ὅτι ὁ Μαρέϊγ θέλει ν' ἀφαιρέσῃ τὴν διαθήκη του ἀπὸ τὸ σπίτι εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρει ὅτι ἡ Ζὰν πρέπει νὰ μείνῃ ἀνύπαντρη μετὰ τὸν θάνατό του. Ἀλλ' ὁ Μπουρντὲ ἐνθυμεῖτε ἐπίσης ὅτι μέσα εἰς τὸ συρτάρι ἐκεῖνο ἀφῆκε καὶ τὴν ἐπιστολὴ διὰ τῆς ὁποίας τῆς ἀνήγγειλε ὅτι πηγαίνῃ ν' αὐτοκτονήσῃ. Ἦτο ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη διὰ νὰ δυνηθῇ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ζῇ ἀκόμη.

Ὁ Ρουσὼ καὶ ὁ Μπουρντὲ πηγαίνουν εἰς τὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Νεϊγὺ διὰ νὰ πάρουν τὴν ἐπιστολήν. Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ποὺ ὁ Ρουσὼ ἄνοιγε τὸ συρτάρι ἠκούσθησαν μερικὰ βήματα. Μετ' ὀλίγον μία πάλη διεξάγεται καὶ ὁ Ρουσὼ πίπτει ὑπὸ τὰς σφαίρας τοῦ Μαρέϊγ, ἀλλ' ἐξαφανίζεται μόλις ἔφθασε ἡ ἀστυνομία. Ἀντ' αὐτοῦ συλλαμβάνεται ὁ Μπουρντὲ καὶ ὁδηγεῖται εἰς τὸ Δικαστήριον. Εἰς τὴν δίκην ὁ Μαρέϊγ καταθέτει ψευδῶς ἐναντίον τοῦ συλληφθέντος ὅτι ἐφόνευσε τὸν τραπεζίτην Μπουρντὲ. Μετ' ὀλίγον προχωρεῖ καὶ ἡ χήρα Μπουρντὲ ἡ ὁποία ζητεῖ δικαιοσύνην. Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ποὺ ἀντίκρυσε τὸν κατηγορούμενον πίπτει λιπόθυμος. Ἐν τῷ μεταξὺ καταφθάνει καὶ ὁ Λαρενσὲτ ὁ ὁποῖος ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶναι ὁ Τραπεζίτης Μπουρντὲ καὶ ὅτι ὁ φονευθεὶς ἦτο κάποιος ἀλήτης Λαπλύς, ριφθεὶς εἰς τὸν Σακουάναν ἀπὸ τὸν Μαρέϊγ καὶ τοὺς συνενόχους του. Τὴν ταυτότητα τοῦ Μπουρντὲ ἐπιβεβαιοῖ καὶ ἡ Ζὰν ἡ ὁποία πίπτει εἰς τὰς ἀγκάλας του. Μετ' ὀλίγον ἡ εὐτυχία κυριαρχεῖ ἐκ νέου εἰς τὴν σκιὰν τοῦ Μπουρντὲ, τῆς εὐτυχίας αὐτῆς ἐπωφελεῖται καὶ ὁ Ρωσὼ ἀφοῦ εἰς αὐτὸν ὠφείλοντο ὅλα. Ὅσον διὰ τὸν Μαρέϊγ καὶ τοὺς συνενόχους του αὐτοὶ ἀντημείφθησαν ὅπως τοὺς ἤξιζε.

ΜΑΡΚΙΤΤΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδος)

Ὁ Βλάσκο τρέχει ν' αὐτοκτονήσῃ. Ἡ Μαρκουϊττα παρασύρει τὸν Ντιμήτριεφ καὶ διευθύνουσα τὸ δικό της αὐτοκίνητο μέσῳ ἑνὸς ἐπικινδύνου συντομωτέρου δρόμου τοῦ βουνοῦ φθάνει ἐγκαίρως γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἀπελπισμένον νὰ ἐκτελέσῃ τὰ σχέδιά του.

Ἡ συμφιλίωσις τῶν ἐραστῶν γίνεται στὸ ἴδιο μέρος ὅπου εἶδε τὸ φῶς ὁ ἔρως των.

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΣ

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΚΥΜΑΤΑ

(Παραγωγὴ Dag—Film)

Προεβλήθη εἰς τὸ «Σπλένιτ» καὶ «Μοντιὰλ»

Ὅταν ἐπήγαινα νὰ δῶ τὸ ὄχι πρῶτον. ἀλλὰ πάντως τὸ μὲ σοβαρωτέρας ὁπωσδήποτε ἀπαιτήσεις παρουσιαζόμενον ἑλληνικὸν φίλμ δὲν ἤλπιζα φυσικὰ σπουδαῖα πράγματα.

Διὰ νὰ κρίνῃ τις τὸ φίλμ αὐτὸ δὲν ἀπαιτεῖται οὔτε αὐστηρότης οὔτε ἐπιείκια. Αὐστηρότης μὲν, διότι πρέπει νὰ μὴ λησμονῇ τις τὰς ἀναποφεύκτους δυσκολίας, τὰς ὁποίας παρουσιάζει πάντοτε μία ἀρχὴ, ἐξ' ἄλλου πάλιν ἡ ἐπιείκια ἀποβαίνει εἰς τὰς τοιαύτας περιστάσεις μᾶλλον καταστρεπτικὴ.

Ὁμολογῶ ἐξ ἄλλου ὅτι ἐπήγαινα νὰ δῶ τὸ φίλμ μὲ τὰς καλυτέρας διαθέσεις. Διότι ἀνεξαρτήτως παντὸς ἄλλου λόγου πρόκειται περὶ μιᾶς εὐγενοῦς καλλιτεχνικῆς προσπαθείας τὴν ὁποίαν οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ.

Θὰ προσπαθήσω ἤδη νὰ ἐκθέσω ἀμερολήπτως καὶ ξηρὸς τὰς γνώμας μου, ἐξετάζων τὸ φίλμ ἀπό πάσης εἰ δυνατὸν ἀπόψεως.

ΣΕΝΑΡΙΟ: Οἱ κ. κ. Γαζιάδης καὶ Λάμπρος Ἀστέρης θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιδιώξουν κάτι πλέον πρωτότυπο καὶ συγχρόνως πλέον ἐναρμονιζόμενον εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἤθη. Ἀντὶ τούτου συνέγραψαν ἕνα σενάριο ἐξαιρετικὰ συνειδισμένο, ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ ἔχουμε βαρεθῆ νὰ τὰ βλέπωμε σὲ ἀμερικανικὰ, γαλλικὰ καὶ ἄλλοτε Ἰταλικὰ φίλμ. Ἐξ ἄλλου τὸ στὶλ ποῦ ἐπροτίμησαν ἀπαιτεῖ πλοῦτον καί λεπτότητα διὰ νὰ διατηρηθῇ κάπως τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ. Τοῦτο ὅμως ἀτυχῶς δὲν συμβαίνει ἐδῶ. Ἡ παρατηρουμένη δὲ πάλιν ἀνομοιογένεια ρυθμοῦ (ἀλλοῦ δηλ. ἡ ὑπόθεσις ἐξελίσσεται βραδύτατα καὶ ἀλλοῦ γρήγορα), τὰ ἀναπόφευκτα χάσματα καὶ αἱ διάφοροι ἀπιθανότητες ἐπιτείνουν τὴν ἐν γένει κουραστικότητά του καὶ τὸ παρουσιάζουν ὡς κατὰ βάσιν ἀστήρικτον.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ. Ἀπὸ τὸν κ. Δ. Γαζιάδην, σπουδάσαντα μάλιστα εἰς τὴν Γερμανίαν καθεὶς ἐπερίμενε πολλὰ περισσότερα.

Ἀκόμη ὁ σκηνοθέτης πάσῃ θυσίᾳ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποφεύγῃ σκηνὰς, αἱ ὁποῖαι ἀναγκάζουν τὸν θεατὴν νὰ τὰς παραλληλίσῃ μὲ παρομοίας ξένων πολὺ καλῶν φίλμ. Ἡ σκέψις αὐτὴ μοῦ ἐγεννήθη, ὅταν ἔβλεπα τὸ τράβηγμα τοῦ δικτυοῦ στὴν ἀρχὴ. ἄθελα παρουσιάσθη ἐμπρός μου μιὰ παρομοία τοῦ Οὐΐλλιαμ Μπόϋντ στὸ «Λεμβοῦχο τοῦ Βόλγα»...!

Ὅτι σχεδὸν παρετηρήσαμε διὰ τὸ σενάριο λέμε κι' ἐδῶ. Μία σκηνὴ παρουσιάζεται τόσο μεγάλη ὥστε ὄχι νὰ κουράζῃ ἀλλὰ νὰ ἐνοχλῇ τὸν θεατὴν, ἄλλες δὲ πάλιν τόσον σύντομες ὥστε νὰ μὴ προλαμβάνῃς καλὰ καλὰ νὰ ἀντιληφθῆς τί συνέβη.

Ἔπειτα ἡ ἑορτὴ τοῦΠέτρου Δούκα, ἡ παρμένη στὸΣέσιλ, δείχνει ὅτι ὁ σκηνοθέτης ἀδυνατεῖ νὰ κυβερνήσῃ ὄγκον. Ἂς ἐνθυμηθῇ καθεὶς τὸν χορόν. Τί βλέπει τότε; Μίαν μάζαν καὶ χίποτε περισσότερον.

Ἂν ἐξαιρέσῃ τις 5 ἢ 6 ταμπλὼ ποὺ δείχνουν γοῦστο καὶ εἶναι καλοπαρμένα καθὼς καὶ μίαν σκηνὴν στὶς κοῦρσες διὰ τὴν ὁποίαν σκηνοθέτης καὶ φωτογράφος εἰργάσθησαν ἀρκετὰ εὐσυνειδήτως καὶ εἰς τὴν ὁποίαν παρουσιάζεται καὶ ἕνα ἐπιτυχὲς ralenti, ἡ ἄλλη φωτογραφία κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον εἶναι ὅλο σφάλματα εἰς τοῦτο δὲ συντελεῖ καὶ ὁ φωτισμός. Δηλ. εἰς μὲν τὰ «ἐξωτερικὰ» τὸ φῶς ἀφιέμενο χωρὶς κανένα περιορισμὸ εἶναι ὑπερβολικὸ καὶ ἔτσι ὄχι λίγες φορὲς δὲν διακρίνεις μάτια παρὰ ὀμπὲς σκιὲς εἰς δὲ τὰ «ἐσωτερικὰ» ἀδύνατο.

Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΡΟΛΩΝ: Πρὶν ἀναλύσῃ τις τὸ παίξιμο ἑνὸς ἑκάστου καλὸν εἶναι νὰ ἐκθέσῃ τὸ βασικὸν καὶ γενικὸν σφάλμα. Ὅλοι δηλαδὴ παίζουν προσποιητά, θεατρικὰ καὶ μὲ ὑπερβολικότητες. Ὅλα αὐτὰ συντελοῦν εἰς τὸ νὰ δίδουν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἠθοποιοῦ κατὰ βάθος μίαν ἀπάθειαν καὶ ἔτσι καὶ στὶς πλέον τραγικὲς σκηνὲς τὰ πρόσωπά των εἶναι ψυχρὰ καὶ ἀσυγκίνητα.

Ἡ κ. Μιράντα Θεοχάρη (Ρήνα) εἶναι ἡ πρωταγωνίστρια. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὑπερέχει ὁπωσδήποτε ὅλων, διότι ἐπὶ τέλους καὶ ἂν ἀδυνατεῖ νὰ ὑπερβῇ τὸ μέτριον, ἔχει ἐν τούτοις μερικὲς σκηνὲς ὑποφερτές. Ἐπιδεικνύει δὲ ἀρκετὰ πλούσιες τουαλέττες ὥστε νὰ ἱκανοποιῆται τὸ ὡραῖον φύλον. Ὁ κ. Ν. Δενδραμῆς (Πέτρος Δούκας) ἀπογοητεύει. Ἂς μὴ νομίσῃ κανεὶς ὅτι στὸ φίλμ θὰ δῇ τὸν Δενδραμῆν τοῦ θεάτρου. Μεταξὺ τῶν δύο ὑπάρχει ἕνα χάσμα τεράστιον. Ἔχει μακιγιαρισθῆ κατὰ τρόπον ἀπαίσιον καὶ προσπαθεῖ κατὰ τὴν ἐμφάνισιν νὰ μιμηθῇ τὸν Μενζοῦ. Καὶ τὸ μακιγιάρισμα αὐτὸ τὸν ἀδικεῖ πολύ. Ὁ παγκόσμιος δὲ κινηματογράφος ἕνα μόνον Μενζοῦ ἔχει.

Εἰς τὸν ρόλον τοῦ Πάνου Φιλικοῦ ὁ κ. Δημ. Τσακίρης ὑπερβαίνει καὶ αὐτὸς ὅλους τοῦ φύλου του. Χωρὶς ἀμφιβολία εἶναι ἡ συμπαθεστέρα μορφὴ καὶ ἡ πειὸ κατατοπισμένη στὸ φίλμ. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ αὐτὸς δὲν ὑπερβαίνει τὸ μέτριον. Τὸν ἀδικεῖ δὲ καὶ αὐτὸν ὅπως ὅλους ἀνεξαιρέτως ἕνα κατὰ μεγίστην ἀναλογίαν ἀδέξιον μακιγιάρισμα. Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἡ κ. Θεοχάρη καὶ Ἰδίως ὁ κ. Τσακίρης μὲ καλύτερο μακιγιάρισμα, καὶ μὲ ὀλίγην καλυτέραν θέλησιν θὰ ἠδύναντο νὰ ἦσαν καὶ ἀρκετὰ καλοί. Ἂς ἐλπίζωμεν λοιπὸν ἄλλοτε.

Ἡ κ. Φιλὼ Ναοῦμ ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως ἐξαιρετικὰ ἀδικημένη, ἀπὸ ἀπόψεως ἠθοποιΐας περιττὸν νὰ πῶ ὅτι δὲν λέγει τίποτε. Ὁ κ. Παπαχρίστου εἰς τὸν ρόλον τοῦ πατέρα τῆς Ρήνας ἔξω τελείως ἀπὸ τὸν ρόλον του. Ὁ κ. Βαρούχας, ἄλλη ἀπομίμηση κορυφῆς, δὲν μὲ ἔκαμε οὔτε μίαν στιγμὴν νὰ γελάσω.

Κάμνει δὲ καὶ τὴν ἐμφάνισίν της ὁ.... παρ' ὀλίγον ἀστὴρ τῆς «Φάναμετ» ἡ δὶς Σαρρῆ. Ἀσφαλῶς καλύτερα θὰ ἦτο νὰ μὴ τὴν ἔκαμε διόλου.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ:

Ἡ ἐμπορικὴ ἄποψις ἐν τούτοις τοῦ φίλμ εἶναι διαφορετική. Πρόκειται περὶ γνησίου ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἑλληνικοῦ φίλμ, τὸ ὁποῖον φυσικὰ θὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Ἑλλήνων φίλων τοῦ φίλμ. Προκειμένου δὲ περὶ εὐγενοῦς καλλιτεχνικῆς προσπαθείας πρέπει νὰ τύχῃ τῆς ἀμερίστου ὑποστηρίξεως τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ.

Kino

ΜΑΜΑ

Maman — Παραγωγῆς Fox Film Crop

Προεβλήθη εἰς τὸ «Μοντιὰλ»

Ἡ μητρικὴ στοργὴ ἀφ' ἑνὸς καὶ τὸ υἱικὸν φίλτρον ἀφ' ἑτέρου οὐδέποτε ἐξεδηλώθησαν μὲ τόσην δύναμιν καὶ τόσην ζωηρότητα ὅσον εἰς τὴν ταινίαν αὐτήν. Ἡ «Μαμᾶ» εἶνε καθαρὸς φιλολογικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει ἀνάγκην σκηνικοῦ πλούτου διὰ νὰ ἀρέσῃ. Εἶναι ἄλλωστε τόσον

πλουσία εἰς ἐκδηλώσεις αἰσθημάτων ὥστε νὰ περιττεύῃ τελείως ἡ πολυτέλεια τῶν σκηνῶν.

Ἡ ταινία αὐτὴ τῆς ὁποίας τὰ πρόσωπα εἶναι σχεδὸν ἄγνωστα εἰς τὸ κοινὸν ἐσημείωσε πολὺ δικαίως καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν ἀφοῦ κατώρθωσε μὲ τὴν ἁπλότητα τῶν σκηνῶν της καὶ μὲ τὴν πενιχρὰν της ἐμφάνισιν νὰ συγκοινήσῃ καὶ τοὺς πλέον σκληροὺς τῶν θεατῶν χάρις εἰς τὴν ἀριστουργηματικὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τοῦ σκηνοθέτου. Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ταινίας συνετέλεσαν πολὺ καὶ τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἦσαν ἀρκετὰ ψυχολογημένα, ἰδιαιτέρως δὲ ἡ μητέρα καὶ ὁ φιλόστοργος υἱός.

Θ. Τ. — ς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

(The Big Parade—Παρ. Metro-Goldvvyn-Mayer)

Προεβλήθη εἰς τὰ «Ὀλύμπια»

Διὰ τὸ φίλμ αὐτὸ ὑπάρχει εἷς καὶ μόνον χαρακτηρισμός. Εἶναι ἀριστούργημα. Ἰδοὺ διατί:

Τὸ πεπρωμένον τριῶν ἀνθρώπων διαφόρου κοινωνικῆς τάξεως, τοὺς ὁποίους ὁ πόλεμος ἑνώνει καὶ ἀκόμη ὁ ἔρως τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν τριῶν πρὸς μίαν γαλλίδα χωρικὴν ἀποτελοῦν τὴν κεντρικὴν ἰδέαν τῆς ὑποθέσεως. Τὸ σενάριο αὐτὸ ἄνκαὶ ἐνμέρει συνειθισμένο εἶναι ἐντούτοις πλούσιον εἰς πολλὰς ἐντυπωτικὰς καὶ βαθειὰ ψυχολογημένας στιγμάς. Ἡ ἐπικρατοῦσα κατ' ἀρχὰς μᾶλλον ὀδιαφορία, ταχέως ἀντικαθίσταται μὲ τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον βαθμηδὸν καὶ μὲ ἀξιοθαύμαστον ρυθμὸν αὐξάνει καὶ φθάνει εἰς ἕνα κατακόρυφον σημεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ναὶ μὲν δὲν μετριάζεται, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἕνα τέλος ἱκανοποιητικὸν διὰ τὸν θεατήν, χάνει κατὰ βάθος, διότι κάμπτεται. Αὐτὸ κατὰ τὴν ταπεινήν μου γνώμην εἶναι ἀσφαλῶς σφᾶλμα. Τὰ προτερήματά του ὅμως εἶναι μεγάλα. Σκηνὲς γεμᾶτες χιοῦμορ ποῦ γελᾶς μὲ τὴν καρδιά σου δὲν λείπουν, ἀλλ' οὔτε πάλιν σκηνὲς ποὺ σὲ συγκινοῦν βαθειά, πολὺ βαθειὰ ἢ σκηνὲς ποὺ σοῦ προκαλοῦν τὸν τρόμον.

Ἡ κυρίως ὅμως ἀξία τοῦ φίλμ ὀφείλεται εἰς τὸν σκηνοθέτην, τὸν Κίνγκ Βίντορ. Αὐτὸς ἐζωντάνεψε τὸ σενάριο, αὐτὸς ὑπεβοήθησε τοὺς πρωταγωνιστὰς νὰ ἀναπτύξουν ὅλο των τὸ θαυμάσιον ταλέντο των, αὐτὸς τέλος μᾶς κατέπληξεν μὲ τὴν πραγματικὴν σκηνοθετικὴν μαεστρίαν του.

Κατ' ἀρχὰς ἡ εὔθυμος μορφὴ τοῦ πολέμου μὲ τὰ ἀλλεπάλληλα κωμικὰ ἐπεισόδια. Κατόπιν ἡ γνωριμία τοῦ ἥρωος μὲ τὴν Λιζὲτ· τὴν γαλλίδα χωρικήν. Αἱ σκηναὶ ἐξαιρετικὰ καλοβαλμέναι. Ὁ θεατὴς παρακολουθεῖ θαυμάσια τὴν βαθμιαίαν ἀνάπτυξιν τοῦ αἰσθήματος. Γελᾶ κατ' ἀρχὰς μὲ τὸν τρόπον ποὺ συνεννοοῦνται γιατὶ καθεὶς ἀγνοεῖ τὴν γλῶσσαν τοῦ ἄλλου, σιγὰ σιγὰ ἀρχίζει νὰ συμπαθῇ ἂν ἐπιτρέπεται ἡ φράσις, τὸ ἀγνὸ αὐτὸ αἴσθημα ποὺ τοὺς συνδέει καὶ εὐθὺς ἀμέσως συγκινεῖται καὶ τοῦ μένει ἀλησμόνητη γιὰ πάντα ἡ σκηνὴ τοῦ ἀποχωρισμοῦ των. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην μέσα στὸν ἴλλιγγον καὶ τὸν θόρυβον τῆς ταχείας μετακινήσεως τοῦ συντάγματος πρὸς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρός, μέσα στὰς ταραχώδεις ἐκείνας στιγμὰς τὰς τόσον θαυμασίως παρουσιασμένας κάτι κρατεῖ περισσότερον τὴν προσοχήν σου, ἡ Λιζὲτ. Τρέχει, φωνάζει, κλαίει καὶ σὲ λίγο τὴν βλέπεις νὰ σφίγγῃ στὴν ἀγκαλιά της τὸ παποῦτσι του. Ἡ σκηνὴ αὐτὴ ἡ ὡραιοτέρα τοῦ φίλμ, εἶναι ἀπὸ τὶς πειὸ σπάνιες καὶ ἀπὸ τὶς πειὸ ἀξέχαστες.

Ἐπακολουθοῦν κατόπιν αἱ σκηναὶ τοῦ πολέμου. Μία τεραστία ὀφειοειδὴς γραμμὴ ἀπὸ αὐτοκίνητα μεταφέροντα τὸν στρατὸν στὴ γραμμὴ τοῦ πυρός, ἡ ὁποία ἀργότερον μεταβάλλεται, δηλ. μεταφέρει πλέον τοὺς τραυματίας, εἶναι μία ἀπὸ τὴ σκηνὴ ποὺ ἐπιβάλλονται. Ὁ βομβαρδισμὸς κατόπιν καὶ ἡ πτῶσις τοῦ γερμανικοῦ ἀεροπλάνου, φωτογραφία ἐκ τοῦ φυσικοῦ θαυμασία.

Σὲ λίγο μεταφέρεται στὴ μέθη τῶν γερμανικῶν πολυβόλων, σκηναὶ μάχης ἐξαιρετικαί. Ἔπειτα ἀπὸ ἄλλας ἐντυπωτικὰς σκηνὰς σοῦ παρουσιάζονται αἱ τελικαὶ σκηναὶ τοῦ πολέμου. Αἱ χειροβομβίδες, τὰ ὀβούζια, τὰ τάνκς, τὰ ἀεροπλάνα, τὰ ἀσφυξιογόνα, ὅλα τὰ φοβερὰ μέσα καταστροφῆς δροῦν συγχρόνως Τὸ ἐνδιαφέρον μεταβάλλεται εἰς ἀγωνίαν, ἡ ἀγωνία εἰς τρόμον. Εἴδαμε εὐτυχῶς τὰ καλύτερα πολεμικὰ φίλμ τῆς τελευταίας παραγωγῆς, ἀλλὰ τοιαύτας σκηνὰς πολέμου πουθενά.

Ἐπιφυλάσσεται ἀκόμη καὶ ἡ σκηνὴ τῆς συναντήσεως τοῦ ἥρωος μὲ τὴν μητέρα του. Καὶ κατόπιν ἡ ἱκανοποίησις. Ἔχασε τὸ πόδι του, τί σημαίνει ἐκέρδισε τὴν Λιζέτ.

Οἱ ρόλοι διεφμηνεύονται ἀπὸ δύο καλλιτεχνικὰς κορυφάς. Ὁ Τζὼν Τζίλμπερ ὑπερτέλειος. ὅσον ποτέ. Παρουσιάζεται ἐξ ἴσου καλὸς εἰς τὰς ἐλαφρὰς στιγμὰς μὲ τὰς δραματικάς. Οὐδὲ μίαν στιγμὴν θεατρικός. Ἀπὸ τὰ πλέον σπάνια παραδείγματα ἠθοποιοῦ κατατοπισμένου τελείως στὸ φίλμ. Ὁ Τζίλμπερ ἰδεώδης.

Τοὺς ἰδίους ἐπαίνους ἀξίζει καὶ ἡ Ρενὲ Ἀντορέ. Ἂς τὴν θυμηθῇ καθεὶς τὴν στιγμὴν ποῦ βλέπει τὴν φωτογραφίαν τῆς μνηστῆς τοῦ ἀγαπημένου της, ἂς μὴ λησμονήσῃ ποτὲ κανεὶς τὴν σκηνὴν τοῦ ἀποχωρισμοῦ. Δὲν εἶνε μόνο τὸ παίξιμο της, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐμφάνισίς της, τὸ κοκεττίστικο βάδισμα μιᾶς γαλλίδος, ἡ ὁποία ὅσον κι' ἂν εἶναι χωρικὴ εἶναι πάντοτε κοκέττα. Μπορεῖ νὰ μὴ εἶναι τόσον ὡραία, εἶναι ὅμως συμπαθής.

Ἡ φωτογραφία τοῦ Fugert συμπληρώνει ἕνα θαυμάσιον σύνολον, παρουσιαζομένον ἀσφαλῶς ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ λεπτότερα σημεῖα τοῦ φίλμ.

Τὴν «Μεγάλην Παρέλασιν» θεωρῶ ἀνωτέραν τοῦ ἐπίσης μεγάλου φίλμ τῆς Fox «Τί ἐκόστισε ἡ νίκη» τὸ ὁποῖον εἴχαμε τὴν εὐτυχία νὰ τὸ δοῦμε εἰς τὸ «Μοντιὰλ». Τὸ δεύτερο ὑπερεῖχε ἐν τούτοις εἰς τὰ ἑξῆς σημεῖα. Οἱ ἥρωες του καὶ οἱ τύποι του ἦσαν πειὸ στρατιῶται, τὸ δὲ τέλος του κατὰ πολὺ καλύτερον. Ἐν τούτοις «Ἡ μεγάλη Παρέλασις» εἶχε σκηνὲς ἐντυπωτικώτερες, στιγμὲς πολέμου κατὰ πολὺ ἀνώτερες αἰσθηματικὸν μέρος λεπτότερον, καὶ ἐν συνόλῳ ἔχω τὴν γνώμην ἐνθουσιάζει καὶ ἐπιβάλλεται περισσότερον.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι πρόκειται περὶ ἀριστουργήματος, ἀπὸ τὰ ἐλάχιστα ποῦ παρήγαγε ὁ κινηματογράφος.

Ro—Ma

Η ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

Le Duel — Παρ. τῆς «Société des Cinéromans»

(Προεβλήθη εἰς τὸ «Ἄττικὸν»)

Ἐπάνω σ' ἕνα ὡραῖο σενάριο εἰδικῆς του ἐμπνεύσεως, ὄχι καὶ τόσο διαφορετικὸ ἀπὸ τὰ συνήθη, ἀφοῦ καὶ εἰς αὐτὸ ἡ αἰωνία γυναῖκα γίνεται αἰτία ν' ἀλλήλοεξοντωθοῦν τὸ ἡ αἰωνία γυναῖκα γίνεται αἰτία ν' ἀλλήλοεξοντωθοῦν δύο ἀνδρικαὶ πρωσσοπικότητες, ὁ σκηνοθέτης Ζὰκ ντὲ Μπαρονσέλλι «ἐγύρισε» τὸ Duel.

Ὁ ὑμνητὴς αὐτὸς τῆς θαλάσσης ποῦ ἐδημιούργησε τὸ «Νιτσεβό», «τὸ Πῦρ» καὶ τὸν «ψαρρὰ τῆς Ἰσλανδίας», αὐτὴ τὴ φορὰ θέλησε νὰ παρουσιασοποιήσῃ κάτι ποῦ θὰ συγκοινοῦσε περισσότερο τὸν θεατὴν ἀπὸ τοὺς ἀφροὺς τῶν κυμάτων Ἐσκέφθη λοιπὸν ὅτι ὁ ἴλιγγος τοῦ ὕψους ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔχει κυριευθεῖ σχεδὸν ὁλόκληρος ἡ ὑφήλιος, θὰ ἠμποροῦσε νὰ τοῦ δώσῃ μία λαμπρὴ εὐκαιρία νὰ δείξῃ καὶ πάλιν τὸ σκηνοθετικόν του δαιμόνιον, πραγματοποιῶν τὴν φορὰν αὐτὴν ἕνα φίλμ μὲ ἀεροπορικὰς ἀξιωσεις. Ἡ ἰδέα του αὕτη σχεδὸν πρωτότυπος διὰ τὴν Γαλλίαν. (ὅπου πλὴν τῆς «Proie du vent» δὲν παρήχθη κανένα φίλμ μὲ πεδίον δράσεως τοῦς αἰθέρας), ἦτο μία ὡραία

ἔμπνευσις ἦν ὁ ντὲ Μπαροσνέλλιέπέτυχε νὰ πραγματοποιήσῃ ἐξ ἴσου ὡραία, κοσυφυῶν πρὸς τούτοις εἰς τὴν συνεργασίαν τοῦ πρωταγωνιστοῦ Ζὰν Μυρὰ ὁ ὁποῖος διέπρεψεν ὡς πιλότος κατὰ τὸν πόλεμον, καὶ τοῦ γνωστοῦ ὀπερατὲρ Σαί, ὅσεις ἀνῆκεν εἰς τὴν κινηματογραφικὴν ὑπηρεσίαν τῆς στρατιωτικῆς ἀεροπορίας τῆς Γαλλίας. Χάρις δὲ εἰς τὴν συνεργασίαν ταύτην, «Ἡ Μονομαχία» περιελάμβανε μίαν ἐνδιαφέρουσαν πάλην εἰς τοὺς αἰθέρας ληφθεῖσαν ἐκ τοῦ φυσικοῦ, καὶ διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὁ θεατὴς δὲν δύναται ν' ἀντιληφθῇ ἐὰν ὁ σκηνοθέτης κατέφυγεν εἰς τρὺκ διότι ἡ πτῶσις τοῦ ἀεροπλάνου ὑπελογίσθη μὲ τόσην ἀκρίβειαν, ὥστε ἐπῆλθε μὲ θαυμαστὴν ἀληθοφάνειαν.

Ἡ «μονομαχία» περιλαμβάνει ἐπίσης περίφημα «ἐξωτερικὰ» γυρισθέντα» εἰς τὸ Ἀλγέριον μὲ θαυμασίας εἰκόνας τῶν ἀρχαίων ἐρειπίων τῆς Τυμγκὰτ ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν καὶ εἰς τὴν Σαχάραν. Ἡ φωτογραφία καθαρὰ καὶ καλλιτεχνικὴ τὰ καθιστῷ ὡραιότερα ἀκόμη.

Διὰ τὴν ὑπόκρισιν θὰ ἔπρεπε νὰ λεχθοῦν πολλά. Ὁ συμπαθὴς Γκαμπριὸ ἐκράτησε μὲ ἀξιοσημείωτη τέχνη τὸν ρόλον του. Ὑστέρησε μόνον κατὰ τὴν σκηνὴν ποῦ ἀντικρύζει τὴν νεκράν του σύζυγον. Ἡ φυσιογνωμία του κατ' αὐτὴν δὲν ἐξέφραζεν ἐπαρκῶς τὰ συναισθήματά του.

Ἡ ἐξαιρετικὴ καλλιτέχνις Μαίντυ Κρίστιαν ποῦ εἴχομεν νὰ εἴδωμεν ἀπὸ τὸ «Ὀνειρῶδες Βάλς» ἔπαιξεν ἄψογα. Ὁ Ζὰν Μυρὰ ἐπίσης καλὸς εἰς τὸν ρόλον του, ἀνώτερος πάσης προγενεστέρας του δημιουργίας.

Τὸ Διεθνὲς ἐσημείωσεν ἱκανοποιητικὴν ἐπιτυχίαν ὀφειλομένην εἰς τοὺς λόγους ποῦ ἀνωτέρω ἐξέθεσα.

Ἴρις Σκαραβαῖου.

Η ΞΟΒΕΡΓΑ

(La glu—Παρ. Sté des Ciné romans)

Προεβλήθη εἰς τὸ «Πάνθεον»

Ὁ Ἀνρὶ Φεσκοὺρ «ἐγύρισε» τὸ μυθιστόρημα τοῦ Ρισπὲν κατὰ τρόπον ἀρκετὰ εὐσυνείδητον. Ἂν ἐξαιρέσει τις μερικὲς σκηνὲς στὶς ὁποῖες ἀδικαιολογήτως ἐπιμένει ὥστε νὰ κουράζεται κάπως ὁ θεατὴς κατὰ τὰ ἄλλα εἰργάσθη εὐσυνειδήτως. Μᾶς παρουσιάζει δὲ συχνὰ ὤμορφα «ἐξωτερικὰ» στὴ Βρεττάνη, τὰ ὁποῖα ἀρέσουν.

Οἱ ἠθοποιοὶ ὄχι σπουδαῖοι, πλὴν τῆς Ζερμαὶν Ρουέ. ἡ ὁποία στὸ ρόλο τῆς ξόβεργας εἶναι ἄρκετὰ καλή.

Γενικῶς πρόκειται περὶ ἑνὸς καλοῦ φίλμ, ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀρέσουν εἰς τὸ κοινόν.

Ro—Ma

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΥΠΕΡΟΧΟΙ ΑΛΗΤΑΙ

3 ehrliche banditen—Παραγωγὴ Fox FilmCor.p

Προεβλήθη εἰς τὸ «Σπλένδιτ»

Εἰς τοὺς ἰσχυριζομένους ὅτι τὰ περιπετειώδη ἔργα εἶναι λαϊκὰ καὶ κατάλληλα μόνον διὰ τὰ παιδιὰ ἡ «Σινὲ Ὀριὰν» ἔδωκε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα μίαν εὔγλωττον ἀπάντησιν μὲ τοὺς «τρεῖς ὑπεροχοὺς ἁλήτας».

Τὸ ἔργον ἐξελίσσεται ὁλόκληρον σχεδὸν εἰς τὸ ὕπαιθρον καὶ ἔχει ὡς βάσιν τὰς μεγάλας μεταναστεύσεις τῶν λαῶν τῆς Ἀμερικῆς πρὸς τὰ χρυσοφόρα ἐδάφη τῆς Καλιφορνίας. Ἡ ὑπόθεσις εἶναι ὅτι τρεῖς ἁλῆται ἐξασκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ζωοκλέπτου, γίνονται ἥρωες χωρὶς νὸ τὸ ἐννοήσουν ἐξ αἰτίας μιᾶς κόρης τῆς ὁποίας φονεύεται ὁ πατέρας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἑνὸς ληστοῦ. Οἱ τρεῖς αὐτοὶ ἁλῆται κατορθώνουν νὰ ἐξασφαλίσουν μίαν διαρκῆ εὐτυχίαν εἰς τὴν κόρην πίπτοτες ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου ὑπὸ τὰς σφαῖρας τῶν ἐχθρῶν.

Ὁ Τόμ Σάντσι, ὁ Φαρὲλ Μὰκ Ντόναλδ καὶ ὁ Φρὰνκ Καπὼ ὡς ἁλῆται, ὑπέροχοι εἰς τὸν ρόλον των καθὼς καὶ ὁ Ζὼρζ Ὀμπριέν εἰς τὸν ρόλον του Ντὰν Ὀμάλεῦ. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ὀλὶβ Μπόρντεν εἶναι ἀρκετὰ συμπαθὴς εἰς τὸν ρόλον τῆς Λῆ Κάρλτον τῆς θυγατρὸς τοῦ συνταγματάρχου. Ἡ ταινία ἔχει ἰδιαιτέραν ἀξίαν διὰ τὴν πιστὴν καὶ ἀκριβῆ ἐμφάνισιν τῶν ἐξορμήσεων αἱ ὁποῖαι γίνονται ἀπὸ τοὺς μετανάστας πρὸς τὰ χρυσοφόρα βουνά. Λόγῳ δὲ τῆς κουλτουριστικῆς ποιότητος τοῦ φίλμ τὰ τοπεῖα καὶ αἱ φυσικαὶ καλλοναὶ ἀφθονοῦν προσδίδουσαι ἰδιαιτέραν χάριν εἰς τὸ ἔργον χάρις εἰς τὴν ἐπιτυχῆ φωτογράφησιν αὐτῶν.

Θ. Τ—ς.

ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

Le Coeur des Gueux—Παρ. Ciné romans

Προεβλήθη εἰς τὸ «Πάνθεον»

Πρόκειται περὶ μιᾶς ταινίας ὄχι μόνον μικρᾶς τὸ μῆκος, ἀλλ' ἀκόμη μικρυτέρας τὴν ἀξίαν.

Ἕνα ἀηδὲς λαϊκώτατον σενάριο, διερμηνευόμενο ἀπὸ ἠθοποιοὺς μετρίους καὶ μὲ σκηνοθεσίαν πᾶν ἄλλο ἢ ἀξίαν προσοχῆς βεβαίως κάνουν ἕνα σύνολον, τὸ ὁποῖον, οὔτε μέριον δύναται νὰ τὸ ὀνομάσῃ τις. Ἐδῶ δὲν ἐσημείωσεν οὔτε ἐπιτυχίαν οὔτε πάλιν πλήρη ἀποτυχίαν.

Ro—Ma

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Φ. Ναζλόγλου (Κων)πολιν).—Ἐλήφθησαν τὸ ὅλον δέκα λίραι ἤτοι δραχμαὶ 400, εὐχαριστοῦμεν. Ἀνομένομεν ὑπόλοιπον. Γράψατέ μας ἂν πρέπει νὰ σᾶς στέλλομεν φύλλα καὶ πόσα.

Χρ. Καρακώσταν (Σάμον Βαθύ).—Ἀποστείλατέ μας παρακαλοῦμεν τὴν διεύθυνσίν σας διὰ νὰ ταχυδρομήσωμεν τὸ δελτίον. Φροντίσατε διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῶν συνδρομῶν τῶν κινηματογράφων τῆς πόλεώς σας.

Γ. Ζαχόπουλον (Θεσσαλονίκη).—Ἐλήφθη ἡ ταινία. Εἶνε πολὺ καλὴ καὶ θὰ σταλῇ συντόμως εἰς Παρισίους. Ἀποτελέσματα θὰ γραφοῦν ἐν καιρῷ εἰς τὸν «Κινημ. Ἀστέρα»

Γ. Χαλκίδην (Σέρρας).—Νὰ προτιμήσετε τὸ La Cinematographie Francaise 19 rue de la cour—de Noues Paris (xxe).

Λουλοῦ Χάνου (Ἐνταῦθα).—Παρακαλοῦμεν περάσετε ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας 12—1 μ.μ.

Δ. Πανουργιάν (Λεβάδειαν). Διωρίσθη ὁ κ. Κ. Στασινόπουλος.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Διαλυομένης τῆς ἑταιρίας «Γεώργιος Συνοδινὸς» μετὰ τοῦ κ. Δημ. Γ. Συνοδινοῦ ἀπὸ τῆς 23ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς ἀξιοτίμου πελατείας τῆς ὡς ἄνω ἑταιρίας ὡς καὶ τῷ Σῷ Κοινῷ ὅτι, οὐδεμίαν θὰ φέρω εὐθύνην καὶ ὑποχρέωσιν διὰ πᾶσαν τυχὸν γενησομένην πρᾶξιν παρὰ τῆς ὡς ἄνω ἑταιρίας «Γεώργιος Συνοδινὸν» καὶ διὰ λογαριασμόν της ἀπὸ τῆς 23 Ἰανουαρίου τρέχ. ἔτους.

Ἐν Πειραιεῖ 20 Ἰανουαρίου 1928

Μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς

Γεωρ. Χ. Συνοδινὸς

Η ΖΩΗ ΜΟΥ

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΑΣ ΝΕΓΚΡΙ

ΑΠΟ ΤΟ ΜΠΡΟΜΠΕΡΓΚ ΕΩΣ ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΓΡΑΜΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸ αἴνιγμα

Ἐπὶ τέλους ἐμάθαμεν περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Μία γυναῖκα ἀπὸ ἐκεῖνες ποῦ παρηκολούθουν τὸ γύρισμα τῆς ταινίας, ἠρώτησε τὴν διπλανήν της, ἐὰν ἦτο ἐπικίνδυνον νὰ παρακολουθοῦν ἀπὸ κοντὰ τὸ θέαμα.

—Ἀσφαλῶς εἶνε! εἶπε μία τριτη. Ποιὸς ξεύρει τί εἶνε αὐτὴ ἡ μηχανὴ καὶ τί ἔχουν μέσα ἐκεῖνες ἡ κασσίτοες.

—Τί θέλετε νὰ ἔχουν! εἶπε μία τετάρτη. Δυναμίτιδα ἔχουν.

—Καὶ ἔτσι ἀπὸ στόματος εἰς στόμα διεδόθη τὸ πρᾶγμα τόσον πολὺ ὥστε ἡ ἀστυνομία ἠναγκάσθη νὰ ἐπέμβῃ,

Ἡδύσεια συνεχίζεται

Μετὰ πέντε ὥρας ἐπληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἐμπειρογνώμων ποῦ ἐζητήθη δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔλθῃ παρὰ τὴν ἑπομένην τὸ πρωΐ.

Τὸ πράγμα ἀπὸ ἀστεῖον ἤρχισε πάλιν νὰ γίνεται σοβαρόν "Ἐπρεπεν ἀσφαλῶς νὰ λάβωμεν ἀποφάσεις. Θὰ ἦτο πράγματ ἐξωφρενικὸν νὰ κοιμηθοῦμε μέσα εἰς τὸ κατῶγι τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ.

Καὶ διὰ νὰ ἀνοίξουν πάλιν ἡ σιδερένιες ἀμπάρες τῆς ἀπαισίας φυλακῆς μας ἠναγκάσθημεν νὰ ἀνοίξομεν τὰ περίφημα κιβώτια. Ὁ ὀπερατὲρ ἐφρόντισε κατὰ τὸ ἄνοιγμα νὰ μὴν ἀφήσῃ φῶς νὰ περάσῃ μέσα. Δ' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ὁ ἀστυνόμος ἐπείσθη περὶ τοῦ ἀνυποστάτου τῆς διαδοθείσης φήμης, μᾶς ἐκήρυξεν ἀθώους καὶ μᾶς ἀπέδωκε τὴν ἐλευθερίαν μας.

Ἐμαζέψαμε τὰ πράγματά μας γρήγορα - γρήγορα καὶ ἐφύγαμεν ἀπὸ τὸν κατηραμένον ἐκεῖνον τόπον, ἀφοῦ ἐρρίψαμε πέτραν πίσω μας!

Ὅταν εἶδα τὸ φίλμ τελειωμένον μενενόησα, διότι τὰ κιβώτιά μας δὲν περιεῖχον τότε πραγματικῶς δυναμίτιδα!

Προσεπάθησα μὲ κάθε τρόπον νὰ ματαιώσω τὴν προβολὴν τῆς ταινίας, ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατόν. Ἦτο πολὺ ἀργά!

Καὶ ὅμως νὰ ποῦ συμβαίνουν ἀκόμη θαύματα. Μετὰ τὴν προβολὴν τῆς ταινίας «Οἱ σκλάβοι τῶν αἰσθήσεων», ἔλαβα μίαν πρόσκλησιν ἀπὸ τὸ Βερολῖνον. Μία κινηματογραφικὴ ἑταιρία ἐζητοῦσε νὰ μὲ ἀγκαζάρῃ.

Ἐμπόδια, ἐμπόδια...

Ἡ χαρά μου διὰ τὴν πρόσκλησιν αὐτὴν δὲν περιγράφεται Ἤθελα πολὺ νὰ ὑπάγω εἰς τὸ Βερολῖνον!

Φανταισθῆτε ὅμως τὴν ἀπογοήτευσίν μου ὅταν διεπίστωσα ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ ἐκπληρώσω τὴν ἐπιθυμίαν μου ἀμέσως. Τὸ συμβόλαιον ποῦ εἶχα κλείσει μὲ ὑπεχρέωνε νὰ μείνω πέντε ἀκόμη μῆνες εἰς τὴν Βαρσοβίαν.

Ἐν τούτοις δὲν ὑπέκυψα. Ἤρχισα ν' ἀλληλογραφῷ μὲ τὸ Βερολῖνον καὶ συγχρόνως νὰ διαπραγματεύομαι μὲ τὴν Βαρσοβίαν, διὰ τὴν ἐξεύρεσιν μιᾶς συμβιβαστικῆς λύσεως. Πόσον παρεκάλεσα, πόσον ἱκέτευσα τὸν διευθυντήν μου νὰ θεωρήσῃ διαλελυμένην τὴν συμφωνίαν μας. Τοῦ κάκου ὅμως. Ὁ διευθυντής μου ἀπῄτει νὰ τοῦ καταβάλω μίαν ποινικὴν ρήτραν, τὴν ὁποίαν ἡ φίρμα τοῦ Βερολίνου δὲν ἦτο διατεθειμένη νὰ πληρώσῃ,

Καὶ τὸ τρομερώτερον ἐξ ὅλων ἦτο ποῦ δὲν ἠμποροῦσα νὰ ἐκδηκιθῶ τουλάχιστον. Ἀπ' ἐναντίας ἤμουν ὑποχρεωμένη νὰ ἐργάζωμαι καὶ νὰ κοπιάζω περισσότερον ἀπὸ πρίν. Ὅταν εἶδα καὶ τὴν δευτέραν ταινίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἤμουν ἡ πρωταγωνίστρια, ἤρχισα ν' ἀπορῶ διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι εὑρέθησαν ἄνθρωποι εἰς τὸ Βερολῖνον, ποῦ ἐζήτησαν νὰ μὲ ἀγκαζάρουν. Δὲν ἤμουν καθόλου εὐχαριστημένη μὲ τὸν ἑαυτό μου. Εὕρισκα ὅτι ἤμουν ἀνουσία, εὐτυχῶς δὲ ποῦ καὶ ὁ διευθυντής μου ἐσχημάτισε τέλος τὴν ἰδίαν γνώμην.

Πεισθεὶς ὅτι μαζὶ μου δὲν ἐπρόκειτο νὰ κερδίσῃ πολλὰ χρήματα ἀπεφάσισε νὰ μὲ ἀπολύσῃ. Ἀλλὰ ὑπὸ ἕναν ὅρον: Θὰ ἤμην ὑποχρεωμένη νὰ παραδώσω ἀνέπαφον εἰς τὸν νέον μου ἐν Βερολίνῳ διευθυντὴν μίαν ἐνσφράγιστον ἐπιστολήν του.

Εἰς τὸ Βερολῖνον

Ἐπὶ τέλους θὰ ἐπήγαινα εἰς τὸ Βερολῖνον. Ἔφευγα μὲ τὴν πλήρη συναίσθησιν ὅτι τὸ ταξεῖδί μου ἐκεῖνο ἦτον ἡ ἀποφασιστικὴ καμπὴ τῆς ζωῆς μου. Ἐὰν ἔπταια ἐγώ, ποῦ δὲν ἤρεσα εἰς τὰς πρώτας ταινίας μου, τότε φυσικὰ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ζητήσῳ εἰς τὸν κινηματογράφον τὸ φωτεινὸν μέλλον ποῦ ὠνειρεύθηκα. Ἐὰν ὅμως ἔπταιεν ὁ σκηνοθέτης ἢ ὁ ὀπερατὲρ, τότε ἀσφαλῶς εἰς τὸ Βερολῖνον θὰ μὲ ἐβοηθοῦσαν νὰ ἀναδειχθῷ.

Δὲν θέλω νὰ κατηγορήσω τὸν πρῶτον διευθυντήν μου. Γνωρίζω πολὺ καλὰ πόσα τοῦ ὀφείλω. Ἐπὶ τέλους αὐτὸς μ' ἐνεφάνισε διὰ πρώτην φορὰν εἰς ἕνα φίλμ καὶ αὐτὸς πρῶτος μοῦ ἔδωκεν ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον.

Τὰ μέσα του ὅμως ἦσαν πενιχρά. Μία καλλιτέχνις ποῦ ἔκανε τὸ ντεμποῦτο της, ἔπρεπε νὰ ἐμφανισθῇ ὑπὸ καλυτέρας συνθήκας. Ἀλλὰ δὲν εἶνε ὑπεύθυνος δι' αὐτό. Δὲν θὰ λησμονήσω ποτέ πόσον μὲ ὠφέλησε μετὰ τὰς συμβουλάς του. Ἀκόμη δὲν θὰ λησμονήσω τὸ χιοῦμόρ του, ποῦ τὸν ἔκαμνε συμπαθητικώτερον.

Τὸ μόνον ποῦ μοῦ ἐκόστιζε τρομερὰ ἦτο ποῦ θὰ ἄφινα μόνην τὴν μητέρα μου. Τῆς ὑπεσχέθην ὅμως ὅτι θὰ ἐπέστρεφα γρήγορα. Ἡ μία ἔνδοξος καλλιτέχνις, ἢ μία ἐλεεινὴ ἀποτυχημένη προσπάθεια.

Ἑτοίμασα τῆς ἐλάχιστες ἀποσκευές μου καὶ διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ζωήν μου ἐξεκίνησα μόνη δι' ἕνα τόσον μακρυνὸ ταξεῖδι. Μέσα εἰς τὸ ἀπέραντο Βερολῖνον, μὲ τὴν ἀδιάκοπον κίνησιν καὶ τῶν ἀδιάπτωτον θόρυβον ἠσθάνθην μεγαλυτέραν τὴν ἐγκατάλειψίν μου.

Ἡ μυστηριώδης ἐπιστολὴ

Ὅταν ἔφθασα εἰς τὸ Βερολῖνον, ἐκτὸς ἀπὸ τῆς ἄλλες φροντίδες μου, εἶχα καὶ τὸ μυστηριῶδες γράμμα τοῦ τέως διευθυντοῦ μου. τὸ ὁποῖον μὲ ἀνησυχοῦσε.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐφρόντισα ν' ἀπαλλαγῶ ἀπὸ αὐτὸ μιὰ ὥρα γρηγορώτερα.

Εἰς τὸ γραφεῖον τῆς κινηματογραφικῆς ἑταιρείας ἡ ὁποία μὲ εἶχε ἀγκαζάρει συνήντησα τὸν Πάονλ Ντάβιτσον, ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ διευθυντής της. Ἐξεπλάγη τρομερὰ διὰ τὴν ἀπροσδόκητον ἐμφάνισίν μου. Εἶχα ἀκόμη τρεῖς μῆνες καιρόν. Ὅταν τοῦ ἀνεκοίνωσα ὅτι ὁ πρῶτος μου διευθυντής, μὲ ἄφησε ἐλεύθερη ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τοῦ παραδώσω ἕνα ἐμπιστευτικὸν γράμμα, ἐφάνη ἐξαιρετικὰ ἀνήσυχος.

Ἤνοιξε τὸ γράμμα μὲ περιέργειαν, τὸ ἐδιάβασε στὰ πεταχτὰ καὶ χαμογέλασε. Ὅταν τὸ ἐδιάβασε διὰ δευτέραν φορὰν τὸ γέλοιο του ἠκούσθη δυνατώτερο. Τὴν τρίτην φορὰν. ὁλόκληρο τὸ γραφεῖον ἐδονεῖτο ἀπὸ τὸ ἠχηρὸ γέλοιο τοῦ κ. Ντάβιτσον, ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸ μυστηριῶδες γράμμα εἰς τοὺς παρισταμένους.

Ὅσοι τὸ ἐδιάβαζαν, ἔβαζαν τὰ γέλοια καὶ μὲ ἐκύταζαν μὲ μίαν ἐσχάτην περιφρόνησιν.

Ἐπὶ τέλους ἔχασα τὴν ὑπομονήν μου. Τὴν ὑποσχεσίν μου

νὰ ἐγχειρίσω ἄθικτον τὸ γράμμα εἰς τὸν νέον διευθυντήν μου τὴν εἶχα ἐκπληρώσει ἤδη. Συνεπῶς τώρα πλέον δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ μὴ γνωρίζω τὸ περιεχόμενον τῆς περιφήμου αὐτῆς ἐπιστολῆς. Τὴν ἐπῆρα σχεδὸν διὰ τῆς βίας ἀπὸ τὰ χέρια ἑνὸς κυρίου καὶ ὅταν τὴν ἐδιάβασα ἤμουν ἡ μόνη ποῦ δὲν ἐγέλασα.

Εἰς τὸ γράμμα ἐκεῖνο ἦταν γραμμένα μὲ μηχανὴ τὰ ἑξῆς λακωνικώτατα καὶ κυνικώτατα λόγια:

«Ἀξιότιμε κύριε Ντάβιτσον!

Ἡ κυρία δὲν ἀξίζει τίποτε».

Εἰς τὸ γεγονὸς καὶ μόνον ὅτι τὸ Βερολῖνον ἀπέχει μερικὰς ἑκατοντάδας χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Βαρσοβίαν χρωστᾷ ὁ πρῶτος διευθυντής μου τὴν ζωήν του.

Διαρκεῖς ἀπογοητεύσεις

Τὸ πρῶτον μου φίλμ εἰς τὴν νέαν ἑταιρείαν ἀπεγοήτευσε πρώτην ἐμένα.

Τὸ θέμα δὲν ἦτο ἐνδιαφέρον καὶ ἡ σκηνοθεσία δὲν ἔλεγε πολλὰ πράγματα. Παρ' ὅλα ταῦτα ὡσὰν νὰ ἦτο γραφτὸ ὕστερ' ἀπὸ κάθε φίλμ ποῦ δὲν μοῦ ἤρεσε νὰ συμβαίνῃ κάτι τέτοιο—ἔλαβα μετὰ τὴν ἀποτυχίαν μου μίαν νέαν πρότασιν δι' ἀγκαζεμάν. Αὐτὴν τὴν φορὰν μάλιστα τὸ πράγμα δὲν ἦτο ἀστεῖο, διότι τὴν πρότασιν μοῦ τὴν ἔκανε ὁ πολὺς Μὰξ Ράϊνχαρτ!

Μία εὐτυχὴς γνωριμία

Ὅταν ἐπῆγα εἰς τὸ «Ντόϊτσες Τέατερ» ἔκαμα τὴν γνωριμίαν ἑνὸς νέου, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο ἀπὸ μίλλια μακρὰ ὅτι εἶνε Ἑβραῖος. Εἶχεν ἕνα ἀπιστεύτως μεγάλο στόμα καὶ τὰ ἤξευρεν ὅλα καλύτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔδιδε μοναδικὰς συμβουλὰς εἰς τὰ ζητήματα τῆς σκηνοθεσίας. Καίτοι εἰς τὸ Νέον θέατρον ποῦ ἐπῆγα, ὑπῆρχον σκηνοθέται μεγάλης καὶ ἀναμφισβητήτου ἀξίας, δὲν ἠξεύρω πῶς ἐσχημάτισα τὴν γνώμην ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἄφινε πάντοτε τοὺς ἄλλους νὰ ὁμιλοῦν πρὸ αὐτοῦ, εἶχεν ἕνα σπάνιο σκηνοθετικὸν τάλαντον.

Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἤμουν εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸν πρῶτον μου ρεζισσέρ, προσεπάθησα νὰ πείσω τὸν Πάουλ Ντάβιτσον νὰ προσλάβῃ αὐτὸν τὸν νέον, τὸν ὁποῖον κανεὶς σχεδὸν ἀκόμη δὲν ἐγνώριζε καὶ ἤκουεν εἰς τὸ ἀστεῖον ὄνομα Ἐρνέστος Λοῦμπιτς, ὡς σκηνοθέτην.

Ἀλλ' ὁ διευθυντής μου δὲν ἤθελε μὲ κανένα τρόπον. Ἐπὶ τέλους ἔφθασα εἰς τὸ σημεῖον νὰ ὑποσχεθῷ εἰς τὸν Ντάβιτσον ὅτι ἐν ἢ περιπτώσει καὶ εἰς τὸ νέον φίλμ ποῦ θὰ ἐσκηνοθετοῦσεν ὁ Λοῦμπιτς, δὲν εἶχα ἐπιτυχίαν, θὰ παρητοῦμην τοῦ μισθοῦ μου. Διὰ τὴν ἑταιρείαν τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν ἦτο σπουδαῖον. δι' ἐμὲ ὅμως ἦτο σημαντικόν. Συνεπῶς δὲν ἔπρεπε ν' ἀμφιβάλλῃ κανεὶς ὅτι ἔπαιρνα τὸ πρᾶγμα εἰς τὰ σοβαρά. Μόνον ἔτσι ὁ Ντάβιτσον ἐπείσθη.

«Ἡ Μαντὰμ Ντυμπαοὺ»

Τὸ πρῶτον φίλμ ποῦ ἐγυρίσθη μὲ τὸν Λοῦμπιτς, ἦτον ἡ «Μαντὰμ Ντυμπαρού», ἡ ὁποία ὑπῆρξε καὶ δι' αὐτὸν καὶ δι' ἐμὲ —διατί τάχα νὰ τὸ ἀποκρύψω;—ἡ μεγάλη καὶ ἀναμφισβήτητος ἐπιτυχία. Διὰ πρώτην φορὰν ἐκατάλαβα τί ἠμποροῦσα νὰ κάμω ὅταν ὅλα εἶνε εἰς τὴν θέσιν των. Εἰργαζόμην ε ς τὴν Γερμανίαν καὶ δι' αὐτὸ ἡ ἔκπληξίς μου ἦτο μεγάλη, ὅταν ἔλαβα ἀπὸ τὴν Κίναν τὸ γράμμα ἑνὸς νέου κυρίου, ὁ ὁποῖος μοῦ ἐξέφραζε τὸν θαυμασμόν του καὶ μὲ διεβεβαίωνε περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν αἰσθημάτων του.

Ἡ ὄχι καὶ τόσον εὔκολος μετάφρασις ἀπὸ τὸ κινέζικο τῆς ἐν λόγῳ ἐπιστολῆς, ὁμολογῶ ὅτι μὲ ἱκανοποίησεν. Ὕστερ' ἀπὸ ὅλες τῆς πικρὲς ἀπογοητεύσεις ποῦ ἐδοκίμασα ἡ πλατωνικὴ αὐτὴ ἀγάπη μὲ συνεκίνησεν ἰδιαιτέρως.

Τῆς μοίρας τὰ γραμμένα

Κατόπιν διέπραξα τὴν μεγαλυτέραν ἀπερισκεψίαν τῆς ζωῆς μου.

Τὸ πρᾶγμα ἤρχισεν ἐντελῶς ἀθῶα. Εἶχα ὑποσχεθῇ εἰς τὴν μητέρα μου ὅτι — εἴτε ἐθριάβευα, εἴτε ἀπετύγχανα — θὰ ἐγύριζα γρήγορα εἰς τὴν πατρίδα, ἔστω καὶ δι' ὀλίγας μόνον ἡμέρας. Ἀχ, δὲν γνωρίζει ποτὲ κανεὶς πόσον εἶνε ἐπικίνδυνον νὰ φαίνεται συνεπὴς εἰς τὰς ὑποσχέσεις του!

Ἐζήτησα μίαν μικρὰν ἄδειαν ἀπὸ τὸ Βερολῖνον καὶ ἀνεχώρησα διὰ τὴν Βαρσοβίαν. Εἰς τὰ σύνορα ὅμως μὲ ἔσταμάτησαν. Δὲν θὰ ἐπέτρεπαν, λέγει, νὰ πάρω μαζί μου εἰς τὴν Πολωνίαν κανένα ἀπὸ τὰ κοσμήματά μου. Τὸ πρᾶγμα μ' ἔκαμεν ἔξω φρενῶν.

ΠΟΛΛΑ ΝΕΓΚΡΙ

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχὲς)

ΣΤΗΛΗ ΠΕΡΙΕΡΓΩΝ

—Μαρκίταν (Ἐταῦθα).—Ὁ Ἄντζελο εἶναι 38 ἐτῶν. Δὲν εἶναι νυμφευμένος. Διὰ τὴν προσεχῆ του ταινίαν γράφομεν εἰς ἄλλην στήλην. Ἡ διεύθυνσίς του: 11 Boulevard du Montparnasse Paris 6ème.

—Ἀλ. Μπιζέλην (Κέρκυραν).—Ὁ Δὸν Διέγο τῆς «Ροζίτας» εἶναι ὁ καλλιτέχνης Γεώργιος Οὐάλς.

—Ἀ. Ἐμπεβάλ (Ἐνταῦθα).—Ὁ Μόργκαν τῆς Κόρης τῆς Καταιγίδος εἶναι ὁ Τὸμ Σάντον. Ὁ Ριχάρδος τῆς «Σαπφοῦς» εἶναι ὁ Γερμανὸς καλλιτέχνης Michael Bohnen. Τὸ «Ὄπιον» εἶναι ἕνα παλὰ ὁτατον γερμανικὸν φίλμ μὲ πρωταγωνιστὰς τοὺς Κόνραδ Φάϊτ καὶ Βέρνερ Κράους. Ἡ Σόνια τοῦ «Ρασπουτὶν» εἶναι ἡ γερμανὶς καλλιτέχνις Σαρλότα Ἄντερ.

—Γ. Βιλλεμὰρ (Ἐνταῦθα).—Ἡ πριγκήπισσα Μαρία τοῦ «Ἔρως καὶ Τέχνη» εἶναι ἡ Ἀμερικανὶς καλλιτέχνις Ἰωάννα Νοβὰκ ἀδελφὴ τῆς Εὔα Νοβάκ. Ἔργα μὲ τὸν τίτλον «Κοινὴ γυναῖκα» ὑπάρχουν πλεῖστα, ἤτοι μὲ τὴν Μαρία Κόροντα, Ἀλμυράντε Μανζίνι κ. ἄ. Ποῖον ἀπ' ὅλα σᾶς ἐνδιαφέρει: Τὸ ψευδώνυμόν σας εἶναι... τρομακτικὸν καὶ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ τὸ ἀλλάξετε ἂν πρόκειται νὰ μοῦ ξαναγράψετε.

—Χρυσικὸν (Ἐνταῦθα).—Εἰς τὸν «Ντροπαλὸ» καὶ τὰ «Χάπια» πρωταγωνιστεῖ μὲ τὸν Λόϋδ ἡ Ζυμπὶν Ράλστον. Εἰς τὸ τρίτον φίλμ του τὸ ὁποῖον δὲν συνέπεσε νὰ ἴδω δὲν ξέρω ποία πρωταγωνιστεῖ.

—Ἐδουαρ Οὐΐντορπ (Ἐνταῦθα).—Ὁ πρίγκηψ Ζιλὰχ ἦτο ὁ καλλιτέχνης Ζένικα Μισίριο, ὁ Μιχαὴλ Μενκὸ ὁ Ζὰν Ντεβάλντ. Ἡ Μιάρκα ἦτο ἡ Δυσδαινόνα Μάτζα Ἰταλὶς καλλιτέχνις.

Ὁ Μαρκὼφ τοῦ «Συρκοὺφ» ἦτο ὁ γάλλος καλλιτέχνης Τόμυ Μπουρντὲλ καὶ ἡ Μαρία ἡ Ζακελὶν Μπλάν.

—Σινιορὲ (Ἐνταῦθα).—Ἡ Μάρτσια Κάπρι εὑρίσκεται μὲ τὸν Λεόνς Περρὲ στὴ Νίκαια. Ἐφέτος θὰ τὴν ἰδῆτε μὲ τὸν Λέων Ματώ. Ἡ Λιλὴ Ντραμιτὰ εἶναι μία ἀπὸ τὶς καλλίτερες Γαλλίδες κωμεντιέν. Ἡ Βέρρα Βορονίνα εἶναι ῥωσσίς. Ὡς γυναίκα τὴν εὑρίσκω ψυχράν. Εἰς τὴν «Μονάκριβη» ἔπαιξε ὅμως καλούτσικα.

Σύλλιος ὁ Γ'.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Τὸ ζήτημα τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος εἰς τὴν πόλιν μας ἦτο ἡ προβολὴ τῆς ἐνάτης—καὶ ὄχι πρώτης—μέχρι σήμερον ἑλληνικῆς κινημ. ταινίας («Ἔρως καὶ κύματα» εἰς τοὺς δύο κεντρικοὺς κινηματογράφους «Σπλέντιτ» καὶ «Μοντιάλ». Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς προβολῆς καὶ παρὰ τὴν ραγδαιοτάτην βροχὴν τὰ κινηματοθέατρα ἦσαν ὑπερπλήρη θεατῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φίλων. Ἡ κοσμοσυρροὴ ἐξηκολούθησε καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα, παρ' ὅλα δὲ τὰ ἐλαττώματα τοῦ ἔργου, τὸ κοινὸν ἔκρινεν ἐπιεικῶς καὶ ἐσπευδε ὄχι μόνον νὰ τὸ παρακολουθήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ συστήνῃ εἰς τοὺς ἄλλους νὰ κάμουν τὸ ἴδιο. Ἡ γενικὴ γνώμη ἦτο ὅτι ἔπρεπε μὲ κάθε τρόπο νὰ ὑποστηρίξουμε τὴν ἑλληνικὴν κινηματογραφικὴν βιομηχανίαν.

* * *

Οὐδὲν νεώτερον μέχρι τῆς στιγμῆς ὑπάρχει περὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ καθεστῶτος εἰς τὰ ἐνταῦθα γραφεῖα τῆς Fanamet. Τὰ πράγματα μέχρι τῆς σήμερον μένουν εἰς ὃ σημεῖον ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος καὶ ἐν ἀναμονῇ πάντοτε ὁδηγιῶν ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς τοὺς ἐδῶ ἀντιπροσώπους τον.

* * *

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα προεβλήθησαν εἰς τὰ ἀθηναϊκὰ κινηματοθέατρα τὰ ἑξῆς ἔργα:

Εἰς τὸ «Σπλέντιτ,, καὶ τὸ "Μοντιάλ,, προεβλήθη τὸ ἑλληνικὸν ἔργον «Ἔρως καὶ Κύματα,» εἰς τὸ "Ἰντεὰλ,, ἐσυνεχίσθη καὶ διὰ δευτέραν ἑβδομάδα Ὁ Σκακιστής, εἰς τὸ "Ἀττικὸν,, τὸ νεώτερον ἔργον τοῦ Μπαροντσέλλι «Ἡ μονομαχία» μὲ τὸν Γκαμπριό, εἰς τὸ "Πάνθεον,, ἡ Ξόβεργα, εἰς τὸ "Οὔφα Πάλας,, Ὁ ἔρως τῆς Ἰωάννας Νέϋ, εἰς τὰ "Ὀλύμπια,, Ἡ μεγάλη παρέλασις καὶ εἰς τὴν "Ρεγίνα,, τῆς ὁδοῦ Ἴωνος «Μιὰ μεγάλη κυρία» μὲ τὴν Σβάνσον, εἰς δὲ τὰ συνοικιακὰ τὰ ἑξῆς: "Ἀθηναϊκὸν,, Ἀλμὴ ὁ λήσταρχος καὶ Ἡ κόλασις τῆς Σαγγάης, εἰς τὸ "Α.Ο.Α.Ο.,, Σφάλματα κοριτσιῶν, Ἀτσαλένια πουλιὰ καὶ Ὁ μαῦρος πειρατής, εἰς τὸ "Ἀχίλλειον,, Στὰ νύχια τῶν τίγρεων καὶ Μὲ τὸ σταυρὸ θά...., εἰς τὸ "Ἑλλὰς Ἀτσαλένιος ἄνθρωπος καὶ τὸ Φαρμακομένο βέλος, εἰς τὴν "Μαγείαν,, Τὸ ματωμένο τριαντάφυλλο καὶ Τὸ αὐτοκρατορικὸν Ξενοδοχεῖον, εἰς τὸ "Πανόραμα., Στὰ καταγώγια καὶ Ἡ νῆσος τῶν πειρατῶν, εἰς τὸ "Ῥοζικλαίρ,, Ἡ μητέρα καὶ ὁ Ναπολέων, εἰς τὸ "Σιναμπὰρ., διάφορα ἐπεισοδιακὰ καὶ εἰς τὸ "Καπρὶς,, τῆς Ν. Ἰωνίας Ὁ πειρασμὸς καὶ Ἡ τίγρις τῶν θαλασσῶν.

* * *

Πλημμύρα θεριῶν κινηματογράφων προμηνύεται. Φανταζόμεθα ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ γωνιὰ ἀθηναϊκὴ ποὺ νὰ μὴ ἔχῃ τὸν κινηματογράφον της. Ὁ κόσμος δὲ θὰ σπεύδῃ ἀθρόος εἰς αὐτούς διότι εἶναι καὶ τὸ μόνον εὐθυνὸν θέαμα ποὺ τοῦ ἔμεινε. Ἤδη ὡς πληροφορούμεθα, ὁ κ. Γκρέτσης θὰ ἔχῃ ἐκτὸς τῆς "Μαγείας, του καὶ ἄλλους δύο ἔξω τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν.

Ὁ Ἄργος

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Πειραιεὺς

Κινημ. Σπλέντιτ.—*Καθ' ὅλην τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα προεβλήθη τὸ «Πῦρ»* μὲ ἐπιτυχίαν.

Κινημ. Χαΐ-Λάϊφ.—*Προεβλήθη τὸ ἔργον «Τὸ ὑπ' ἀριθ. 47 κάθισμα» μὲ ἀποτυχίαν. Ἀπὸ τῆς Δευτέρας ἀναγγέλλεται ὁ «Σκακιστής».*

Κινημ. Ὀλύμπια.—*Μετὰ μεγίστης κοσμοσυρροῆς καὶ δεδικαιολογημένης ἐπιτυχίας προεβλήθη τὸ λίαν ἐνδιαφέρον ἔργον «Ὁ Παγκόσμιος Πόλεμος».*

Κινημ. Ἤλιος.—*Προεβλήθη ὁ «Μαῦρος Πειρατής».*

Β. Μάνος

Θεσσαλονίκη

Κινημ. Διονύσια.—Προεβλήθη ἡ ταινία «Σὰρξ καὶ διάβολος».

Κινημ. Πάλας.—Ἡ προβολὴ τοῦ ἔργου «Ἡ χορεύτρια τοῦ τσάρου» ἐσημείωσε μίαν ἀπὸ τὰς σπανίας ἐπιτυχίας διαρκέσασα ἐπὶ δεκαήμερον. Ἤδη προβάλλεται «Ὁ μίστερ Βοῦ». Ἀπὸ τῆς Δευτέρας «Ἐκβιασμὸς» μὲ τὸν Ζὰν Ἄντζελο καὶ Ντυρλὸ.

Κινημ. Λ. Πύργου.—Προβάλλεται τὸ ἔργο «Μοργκὰν ἡ σειρὴν» μὲ τὸ τραγοῦδι τῆς κ. Ἄνθῆς Κομποθέκρας. Ἀπὸ τῆς Δευτέρας «Ἡ γυμνὴ γυναῖκα».

Κινημ. Ἀθήναιον.—Ἐπαναληφθεισῶν τῶν παραστάσεων λόγῳ τῆς πυρκαϊᾶς προεβλήθη τὸ ἔργον «Τρικυμιώδης ἑσπέρα» καὶ δίπρακτος κωμωδία. Ἤδη προβάλλεται τὸ ἔργον «Ἀπατηλαὶ φλόγες» μὲ τὴν Ἔννυ Πόρτεν.

Κινημ. Πατέ.—Προβάλλεται μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν «Τὸ Ἔμδεν». Ἀπὸ τῆς Δευτέρας «Τί ἔπαθε ὁ Γιάννης».

Κινημ. Ἀττικόν.—Προεβλήθησαν «Ὁ υἱὸς τοῦ σεῖχη» μὲ τὸν Βαλεντίνο, «Ὁ ἄνθρωπος τῆς Δύσεως» καὶ τὸ τρίτον ἐπεισόδιον τῶν περιπετειῶν τῆς Ροὺθ.

Κινημ. Κεντρικόν.—Προβάλλεται «Ἡ ἄμαξα τοῦ τρόμου» καὶ ἐπεισόδια τοῦ Βασιλέως τῆς ταχύτητος καὶ τῆς Κόρης τοῦ Βορρᾶ.

Κινημ. Ὀλύμπια.—Προεβλήθη τὸ ἔργον «Τέχνη καὶ ἔρως».

Κινημ. Ρουαγιὰλ καὶ Μοδέρν.—Διάφορα ἐπεισοδιακὰ.

Τάσος Τσατσαπᾶς

Πάτραι

Κινημ. Πάνθεον (Ταράτσα).—Προεβλήθησαν «Ὁ περιπλανώμενος ἰουδαῖος» εἰς δύο ἐποχὰς καὶ «Πόσο ἐκόστισε ἡ νίκη» μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Προσεχῶς «Γυμνὴ γυναῖκα».

Κινημ. Πάνθεον (Αἴθουσα).—Τὸ ἴδιον πρόγραμμα. Προσεχῶς «Ἡ Μητρόπολις».

Κινημ. Ἰντεὰλ.—Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Ὁ δοὺξ τοῦ Παπενχάϊμ», «Τὸ στερνὸ φιλί» μὲ τὴν Ἔλλεν Ρίχτερ καὶ «Τὸ ματωμένο γράμμα». Προσεχῶς «Ἡ τρελλὴ Λόλα».

Ντῖνος Ἀνδριόπουλος

Βόλος

Κινημ. Ἀχίλλειον.—Τὴν παρ. ἑβδομάδα προεβλήθη τὸ ἀριστούργημα «Αὐτὸς ποῦ δέχεται ραπίσματα» μὲ τὸν Λὸν Τσάνεϋ. Τὸ ἀνωτέρω ἔργον ἄφησε ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς τὴν πόλιν μας. Ἤδη εὐθυνσιτοῦ "Ἀχιλλείου,, εἶνε ἀξίας συγχαρητηρίων γιὰ τὸ λεπτὸ γοῦστο μὲ τὸ ὁποῖον ἐκλέγει τὰ ἔργα της. Ἤδη προβάλλεται «Ἡ ζήλεια» μὲ τὴν Λύα ντὲ Πούττι. Προσεχῶς «Ἡ αἰχμάλωτος» μὲ τὸν Τὸμ Μὶξ.

Κινημ. Ἀργυλλᾶ.—Προεβλήθησαν «Τὸ Χάννιμπαλ» καὶ «Ὁ τολμηρὸς ντεντέκτιβ» μὲ καλὴν ἐπιτυχίαν.

Θ. Παπαβασιλείου

Κέρκυρα

Κινημ. Δημ. Κήπου.—Προεβλήθη κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν ὁλόκληρον τὸ ἔργον «Ὁ καπετὰν Ρασκὰς». Τοιαύτη ἦτο ἡ προκληθεῖσα κοσμοσυρροὴ ὥστε ἠναγκάσθη νὰ τηρήσῃ τὴν τάξιν ἡ ἀστυνομία. Πρωτοφανὴς θρίαμβος κινημ. ἔργου ἐν Κερκύρᾳ. Ὡσαύτως προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Ἔρως βασιλίσσης», διὰ δευτέραν φορὰν «Ἡ τραγωδία», «Μιὰ γυναῖκα ἀλὰ γκαρσὸν» μὲ τὴν Κάρμεν Μπόνι. Ὁ κ. Ἀρώνης ὁ φιλοπρόοδος αὐτὸς ἐπιχειρηματίας μᾶς ὑπόσχεται «Τὸν μαῦρον πειρατὴν», «Τὸ πῦρ!», «Ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν τάφων» κλπ.

Κινημ. Ποικιλιῶν.—Ἔκαμε ἔναρξιν πανηγυρικὴν μὲ τὸ

«Μόντε Κάρλο». Τὸ ἔργον τοῦτο ὄχι μόνον δὲν ἔσχε ἐπιτυχίαν ἀλλὰ κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν οἱ θεαταὶ τὰ ἀριθμοῦνται εἰς τὰ δάκτυλα ὥστε νὰ ἀναγκασθῇ νὰ μὴ λειτουργήσῃ. Ἐπίσης προεβλήθησαν ἄνευ ἐπιτυχίας τὰ ἔργα «Ὁ κουραμπιὲς» καὶ «Ἡ σταχτομπούτα». *Ἀλ. Μ.*

Σέρραι

Κινημ. Πάνθεον.—Προεβλήθησαν «Ἡ δεσποινὶς σύζυγός μου», «Τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς» καὶ τὸ «Ἴτ».

Κινημ. Ὀρφεύς.—Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Ρόμολα» καὶ «Τιτὶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἀλητῶν» μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν.

Κινημ. Ρέμβη.—Προεβλήθησαν συνέχειαι διαφόρων ἐπεισοδιακῶν. *Γ. Χαλκίδης*

Μυτιλήνη

Κινημ. Πάνθεον.—Προεβλήθησαν συνέχειαι ἐπεισοδίων, κωμωδίαι, τὸ αὐτοτελὲς «Ἡ κοιλὰς τοῦ τρόμου» μὲ τὴν Λύα ντὲ Πούττι καὶ μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ κοσμοσυρροὴν τὸ ἔργον τοῦ Ἰμπανιεθ «Οἱ ἐχθροὶ τῶν γυναικῶν» μὲ τὸν Λυονὲλ Μπάρρυμορ.

Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα «Ἡ εὐνοουμένη τοῦ Μαχαραγιᾶ», «Τὸ μυθιστόρημα ἑνὸς ἀπόρου νέου» καὶ «Σωματεμπορία».

Κινημ. Σαπφώ.—Προεβλήθησαν συνέχειαι διαφόρων ἐπεισοδιακῶν ἔργων, κωμωδίαι, «Τὰ Συρματοπλέγματα» καὶ «Τὸ καιόμενον δάσος» μὲ τὸν Μορένο καὶ τὴν Ρενὲ Ἀντορὲ.

Ἐξακολουθεῖ τὰς παραστάσεις του καὶ ὁ δραματικὸς θίασος Αἰμ. Βεάκη. *Α. Σωφρονιάδης*

Χανιὰ

Κινημ. Ἰδαῖον Ἄντρον.—Προεβλήθησαν «Ἡ βασίλισσα τῆς μόδας», «Ὁ κατάδικος» μὲ τὴν Κορίννα Γκρίφιθ «Ἡ τρελλὴ Λόλα», «Ἡ κόρη τοῦ δάσους», «Τὸ φάντασμα τῆς ὄπερας».

Κινημ. Κεντρικόν.—Προεβλήθησαν «Τὸ κόκκινο κρῖνο» μὲ τὸν Νοβάρρο, «Ἡ ἀρτοπώλις τῶν Παρισίων», «Θανατικὴ ἀκτίς», «Ὁ ἄγνωστος στρατιώτης». *Ε. Ζωΐτσης*

Ἀλεξανδρούπολις

Κινημ. Πανελλήνιον.—Προεβλήθησαν αἱ ταινίαι «Ὑπεράνω τοῦ νόμου», «Μπαμπᾶ εἶσε θησαυρὸς» εἰς ἑπτὰ πράξεις.

Κινημ. Δημ. Κήπου.—Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Πατρὶς» *Γ. Ἰορδάνου*

Λεβάδεια

Κινημ. Παράδεισος.—Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Ὁ θηλυκὸς ἀλανᾶκος ἢ ἡ Κολιμπρὶ», «Τὸ Κισμὲτ» καὶ κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν «Ἡ Ροζίτα» μὲ τὴν Μαίρην Πίκφορδ καὶ ὁ «Υἱὸς τοῦ Σεΐχη» μὲ τὸν Βαλεντίνο ἐσημείωσαν ἐπιτυχίαν. Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην συνετέλεσε καὶ ἡ δραστηριότης τοῦ διευθυντοῦ τοῦ κινημ. "Παράδεισος„ κ. Δ. Κουτσογιάννη. Προσεχῶς «Οἱ Νιμπελοῦγκεν» καὶ ὁ «Κλωβὸς τῶν Λεόντων»

Κινημ. Πάνθεον.—Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Ὁ Νόθος» μὲ τὴν Μαρίαν Ζακομπίνι ἡ «Γυναῖκα τοῦ Κενταύρου» καὶ ἡ «Διάννα ἡ Γκαρσὸν». Ὁ Διευθυντὴς τοῦ κινημ. "Πάνθεον„ μᾶς ὑπεσχέθη, ὅτι θὰ ἱδρύσῃ καὶ ἄλλον κινημ. εἰς τὸ ἐξοχικὸν «Ἀμπελόκηποι» κατὰ τὴν ἐρχομένην ἄνοιξιν καὶ τοιουτοτρόπως θὰ ἔχωμεν καὶ τρίτον κινηματογράφον. *Κ. Γ. Στασινόπουλος*

Λαμία

Κινημ. Ἀθήναιον.—Κατὰ τὴν παρ. ἑβδομάδα προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Οἱ κυνηγοὶ τῶν λεόντων», «Μέχρι τοῦ τελευταίου» καὶ ἡ δίπρακτος κωμωδία «Κάτι μὲ τρώγει».

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀνωτέρῳ κινημ., ἔχουσα μονοπωλειακὴν τὴν ἐπιχείρησιν, ἀπεθρασύνθη εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε νὰ μὴ δίδει καμμίαν σημασίαν εἰς τοὺς πελάτας της. Ἔχει μίαν μηχανὴν προβολῆς, ἕνα κυριολεκτικῶς σαράβαλο, ἡ ὁποία κάθε λίγο χαλᾶ καὶ ἀφίνει τοὺς δυστυχεῖς θεατὰς εἰς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ, οἱ ὁποῖοι ἀναγκάζονται νὰ ἐγκαταλείψουν ἐν τέλει τὸν κινηματογράφον μὲ ὅλως δυσαρέστους ἐντυπώσεις. Ἐπὶ πλέον καὶ τὰ ἔργα ποὺ προβάλλει εἶναι ἀνάξια λόγου, πράγματα τὰ ὁποῖα θὰ ζημιώνουν ἀσφαλῶς αὐτὴν ταύτην τὴν ἀνωτέρω ἐπιχείρησιν. *Χ. Ἀμπλιανίτης*

Ἡράκλειον (Κρήτης)

Κινημ. Πουλακάκη.—Προεβλήθη τὸ ἔργον «Ὁ ὡραῖος παίκτης».

Κινημ. Ἀπόλλων. — Προεβλήθησαν «Ὁ Φάουστ», «Μπαμπᾶς μὲ τὸ στανιὸ» καὶ «Μπὲν Χοὺρ».

Κινημ. Ἀγλαΐα.—Προεβλήθησαν «Ἡ κλάβα τοῦ θανάτου» καὶ «Ροβινσὸν ὁ θηριοφάγος» εἰς ἐπεισόδια.

Ἀγρίνιον

Κινημ. Θέσπις.—Προεβλήθησαν μὲ ἐπιτυχίαν τὰ ἔργα «Σιωπηλὸς κατήγορος», «Ἱερουσαλὴμ» καὶ «Τὸ Στίγμα» μὲ τὴν Πόλα Νέγκρι.

Καστορία

Εἰς τὸ κινηματοθέατρον τῆς πόλεώς μας τοῦ κ. Δ. Μαυροβίτη καθ' ὅλην τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα προεβάλετο ἡ ταινία «Ἐρυθρόδερμοι» μὲ ἐπιτυχίαν. Ἤδη προβάλλεται τὸ ἔργον «Ὁ ἀήττητος ἔρως» μὲ ἐπιτυχίαν καὶ κοσμοσυρροὴν.

Σύρος

Κινημ. Ἀπόλλων.—Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Τρέλλες καρναβαλιοῦ», «Μαρτύριον γυναικὸς», «Ὁ ναὸς τῆς Ἀφροδίτης», «Τὸ κλειδὶ τῆς εὐτυχίας», «Ὁ μορτᾶκος» μὲ τοὺς Σαρλὼ καὶ Κοῦγκαν.

Κινημ. Κοσμογκράφ.—Προεβλήθησαν αἱ ταινίαι «Ἡμέραι τόλμης» μὲ τὸν Τὸμ Μὶξ, «Ὁ τολμηρότερος νικᾶ» μὲ τὸν Τζίμπσον, «Ὁ ἀπρόσκλητος ξένος».καὶ«Ἕνα σύνθημα τὴν νύκτα». *Μ. Γιαννίρης*

ΚΙΝΗΜ. ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Κινημ. Ὀπερά.—*Μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν προεβλήθη τὸ ἔργον «Τὸ μυθιστόρημα ἑνὸς πτωχοῦ νέου». Τὸ πρόγραμμα τοῦ ἀνωτέρου κινηματογράφου πλουτίζεται ἐνίοτε καὶ μὲ διάφορα ὡραῖα νούμερα βαριετέ. Ἐπίσης προεβλήθησαν μὲ ἀφάνταστον ἐπιτυχίαν «Ἡ προγκηπισσα Μάσσα».*

Κινημ. Μαζίκ.—*Προεβλήθησαν «Ἡ χήρα παρθένος» μὲ τὴν Λέατρις Τζόϊ, «Ἡ πόλις μὲ τὴς χίλιες τρέλλες» καὶ ἀπὸ τῆς 2ας Φεβρουαρίου «Ὁ Ναπολέων».*

Κινημ. Μοδέρν.—*Ἐν κοσμοσυρροῇ προεβλήθη ἡ ρωσσικὴ ταινία «Ὁ ἀετὸς τοῦ Καυκάσου». Ἤδη προβάλλεται μία ὡραία κωμωδία τῶν Πὶατ καὶ Πατασόν.*

Κινημ. Ἀλάμπρα.—*Προεβλήθη μετὰ μεγάλης ἐπίσης ἐπιτυχίας ἡ δευτέρα ἐποχὴ τοῦ «Καζανόβα», τὸ ὁποῖον ἤρεσε ὑπερβολικὰ εἰς τοὺς συμπολίτας μας. Ἤδη προβάλλεται ὁλόκληρον τὸ ἔργον εἰς ἕνα πρόγραμμα.*

Κινημ. Μελέκ.—*Προεβλήθη μὲ καλὰς εἰσπράξεις ἡ «Κα μὲ τὰς Καμελίας» μὲ τὴν Ν. Τάλμαιτζ καὶ ἡ «Σιβηρία», τὸ ἔργον ποὺ προεβλήθη ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὸν τίτλον «Τσίρκους» μὲ τὴν Ἀλμπάνι καὶ τὸν Γκαϊνταρώβ.*

Κινημ. Ἑκλαίρ.—*Προεβλήθη τὸ ἔργον «Βαλέντσια».*

Κινημ. Ἑτουάλ.—*Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τῆς Ἀνατολῆς» καὶ «Οἱ ἐρασταὶ» μὲ τὴν Ἀλὶς Τερρύ.*

Κινημ. Λοὺξεμβουργ.—*Προεβλήθη τὸ ἔργον «Ὁ Λὸν Χ... υἱὸς τοῦ Ζορρὸ» μὲ τὸν Φαίρμπαγκς.*

Κινημ. Σίκ.—*Προεβλήθησαν αἱ ταινίαι «Μιὰ νύχτα ἔρωτος» μὲ τὴν Β. Μπάνκυ καὶ «Ὁ παγκόσμιος πόλεμος».*

Κινημ. Παλλάς.—*Προεβλήθη τὸ ἔργον «Μπὲν Ἀλῆ».*

Φ. Ναζλόγλου

Α.Ο.Δ.Ο

(Καρτὲ Ἀμπελοκήπων)

6—12 Φεβρουαρίου 1928

τῆς ΙΡΙΣ - ΦΙΛΜ

Η ΩΡΑΙΑ ΛΗΣΤΑΡΧΙΝΑ

Παραγωγῆς Ρωσσικῆς

Ο ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ ΤΩΝ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΩΝ

ΜΕ ΤΟΝ ΓΚΙΨΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΜΑΡΓΟΥΛΗ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 11 Φεβρουαρίου 1928

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ Α.Ο.Δ.Ο.

ΣΤΑΜΟΣ Β. ΣΤΑΜΕΛΟΣ

5 ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 5—ΑΘΗΝΑΙ

Γραμματόσημα 36 = Τηλ. Διευθ. = ΣΤΑΜΕΛΦΙΛΜ = ΑΦΙΧΘΗΣΑΝ =

Λάμπαι οἰκονομίας μὲ κάτοπτρον Zeis τύπου axadin. Τὸ πρῶτον βραβεῖον εἰς τὸν διαγωνισμὸν τοῦ Βερολίνου, 120 κινηματογράφοι ἐν Ἑλλάδι ἐπρομηθεύθησαν τοιαύτας λάμπας ἐξ ἡμῶν, ὑπέρτεραι ἠγγυημένως παντὸς συναγωνισμοῦ

"Ἀνθρακες προβολῆς παντὸς διαμετρήματος εἰς χαμηλὰς τιμάς.

Κόλα Agfa ἡ ἀνωτέρα ἀνὰ τὸν κόσμον.

Ἀνρουλὲζ καὶ μηχαναὶ προβολῆς δι' αἰθούσας καὶ σχολεῖα.

Ταινίαι κολοσσοὶ ἀποτελοῦσαι τὸ καλλίτερον καὶ ἐπικερδέστερον πρόγραμμα εἰς πάντα κινηματογράφον Κινηματογραφικαὶ ἐπιχειρήσεις πάσης φύσεως.

Internationale Filmschau

Τσεχοσλοβακικὴ κινηματογραφικὴ ἐπιθεώρησις

Stepanska 57 Palais Lucerna

PRAGUE (II)

Γραφεῖα ἐν Βιέννῃ - Βερολίνῳ - Νέα Ὑόρκῃ - Βουδαπέστῃ

«La Cinématograghie Française»

Ἑβδομαδιαῖον Γαλλικὸν κινηματογραφικὸν περιοδικὸν

Διεύθυνσις - Γραφεῖα

19, Rue de la Cour - de-Noues

PARIS (XXe)

FILMTECHNIK

Τεχνικὸν Κινηματογραφικὸν Περιοδικὸν

Ἐκδότης — Διευθυντὴς Wilhelm Knapp

HALLE (SAALE) *Γερμανία*

ARTE Y CINEMATOGRAFIA

Ἰσπανικὴ Κινηματογραφικὴ καὶ Θεατρικὴ Ἐπιθεώρησις

Διεύθυνσις : Calle Aragon 235, 30

BARCELONA - ESPAGNE

CINÉMA D'ORIENT

REVUE CINÉMATOGRAPHIQUE

Directeur: E. ATHANASSOPOULO

Rédacteur en chef: Jaques Cohen—Toussieh

Redaction et Administration

8, Rue Debbane, 8

ALEXANDRIE-EGYPTE

Parait le 1er de chaque mois

LE CINE TURC

Organe Professionnel Impartial du Cinéma Oriental et Balcanique.

Paraissante le 15 de chaque mois

CONSTANTINOPLE

Adresse: Pour la Correspondance "Ciné-Turc.. Boite Postale Péra 276

KINEMATOGRAPH

Das bedeutendste deutsche Filmfachblatt

Hervorragende Ausstattung

Verlag Scherl, Berlin S. W. 68

Zimmerstrasse 35—41

DER-FILM

Zeitschrift Für die Gesamt—Interessen der Kinematographie

BERLIN, SW68 RITTERSTR. 71

FOX FILM CORPORATION

WILLIAM FOX PRESIDENT

NEW - YORK

U. S. A.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΥΙΝΦΙΛΔ ΣΙΧΑΝ

ΤΑΙΝΙΑΙ

ΜΕ ΓΟΥΣΤΟ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΔΡΑΜΑΤΑ FOX ΚΩΜΩΔΙΑΙ

ΚΑΛΟΒΑΛΜΕΝΑΙ ΞΕΚΑΡΔΙΣΤΙΚΑΙ

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑΚΑ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΥΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΣ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

ΠΛΟΥΣΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ 4

Γεν. Διευθυντής τῶν εἰς τὰ Βαλκάνια Πρακτορείων

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ